

OLAT NIEUWS

CLUBBLAD VAN WSV OLAT • JAARGANG 36 • NUMMER 5 • MEI 2010

Genieten in Wanroij

Weemoed over laatste marathon

Op pad met een eigenwijze hond

Ploeteren door de Moors

OLAT: Ollandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967 te Sint-Oedenrode
Lid van KNBLO-NL wandelsport-organisatie Nederland
Aangesloten bij: KNAU en NFV (IVV)

ADRESSTICKER

De Paastocht mocht zich verheugen in een goede opkomst. Routebouwer Servee nam de wandelaars mee naar onontdekte verten. Maar ook de karakteristieke Peelkanaaltjes ontbraken niet op het Paasmenu.

REDACTIE OLAT NIEUWS

Vormgeving & coördinatie: Mirjam Kies
Wil Jacobs, Rinda Scheltens, Maria Stortelder,
Mirjam Kies en Ad van Asten (teksten)
Noud Wijn (fotografie)
Otto Ahlers (archivering)
Joop Wesseling (bestuursafgevaardigde)

IN DIT NUMMER:

INLEVEREN KOPIJ

t/m 3e zondag van de maand

Scheidingstraat 50, 5615 KN Eindhoven
olatnieuws@onsneteindhoven.nl
info redactie algemeen: 040 2550 342

ADVERTENTIES

Ad van Asten, a.asten1@chello.nl

WEBSITE

Angélique van Deursen (webmaster)
website@olat.nl
Ad van Asten (coördinatie & PR)
a.asten1@chello.nl of 0499 47 37 67

LEDENADMINISTRATIE & ABONNEMENTEN

Jet vd Bersselaar-Dreesen
De Regent 286, 5611 HW Eindhoven
040 252 4404 of jet.dreesen@gmail.com

VERZENDING

Mariet & Mart Douven, Tjeu van de Kerkhof
Jos van den Bersselaar (coördinatie)
j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

DRUK

Ton Niëns, Weert

Wandelen op Dinsdag; Rooise wandelingen; Clubreizen; Rooise Avond 4 Daagse	2-3
Samenstelling bestuur & commissies OLAT	4
Bij Joop aan tafel <i>opgetekend door Ad van Asten</i>	5
Onze jarigen; Ledenadministratie <i>Jet van den Bersselaar</i>	5-6
Van de bestuurstafel <i>Kees van Vesseem</i>	6
Vooruitblik op Rooise Avond 4 Daagse <i>Betsie van Mil</i>	7
Paastocht: einde aan lange winterslaap <i>Wim & Nelly van Roosmalen</i>	8
Pasen vieren op de hei <i>Ad van Asten</i>	9-10
Paastocht: een foto-impressie <i>Frans van den Boom</i>	10
Winterserie: de schitterende omgeving van Wanroij <i>Ad van Asten</i>	11-12
LPS: clubkampioenschap, tussenstand & agenda <i>Ad van Asten</i>	13
LPS: agenda, uitslagen & nieuws <i>Ad van Asten</i>	14-16
De allerlaatste wandelmarathon Amsterdam-Hoorn <i>Klaas Bakker</i>	16
Prikbord: gemengd nieuws uit de vereniging <i>Mirjam Kies</i>	17
Clubreis Kanne: hoe de Halembaye te bedwingen? <i>Ad van Asten</i>	18-19
Twee families altijd samen met de kinderen op pad <i>Mirjam Kies</i>	19
Clubreis Kanne: een foto-impressie <i>Ad van Asten</i>	20
Clubreis Kanne: wandelen met een ongenode metgezel <i>Mirjam Kies</i>	21
Serie: Van Land's End naar John O'Groats (2) <i>Piet Jansens</i>	22-27

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld van OLAT-leden en over OLAT-evenementen. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort. Opinies hoeven niet de mening van het OLAT-bestuur te vertolken.

Voor de inhoud van de advertenties in dit clubblad kan door het bestuur van OLAT en de redactie van het OLAT Nieuws geen enkele verantwoordelijkheid worden aanvaard. Bezoek ook onze website: www.olat.nl

VOORUITBLIK CLUBREIS DALHEM-NESSONVAUX

Dwars door het pittoreske Land van Herve

De route van Dalhem naar Nessonvaux is een onderdeel van de populaire GR5 en doorkruist hier het Land van Herve. We lopen in zuidelijke richting over een uitgestrekte hoogvlakte tussen de Maas en de rivier de Vesdre. Een gebied dat doorsneden wordt door talloze waterloopjes.

Het is een zeer vruchtbare streek, die al in de prehistorie bewoond was en tot de dag van vandaag gekenmerkt wordt door de vele pittoreske boerendorpjes. Hier heeft de mens een duidelijk stempel gedrukt op het landschap. De uitgestrekte bossen in de tijd van Karel de Grote maakten op grote schaal plaats voor akkertjes, weidegronden en boomgaarden. Zo ver het oog reikt zien we nu golvende heuvels met door hagen of houtwallen omzoomde perceeltjes. Maar gelukkig zijn niet alle bossen verdwenen.

De natuurlijke rijkdom van de streek weerspiegelt zich in de vele kastelen (in elk dorp minstens drie, pocht de regionale VVV) en antieke boerenhoeves, waarvan de oudste exemplaren met hun dikke natuurstenen muren eerder het karakter hebben van een

versterkte veste. Daarnaast zijn overal de overblijfselen te zien van de nijverheid die in de negentiende eeuw opkwam. De streek stond bekend om zijn leerlooierijen en textielbewerking, het fruit vond zijn weg naar

stroop- en ciderfabrieken en door de overvloed aan riviertjes zijn er overal watermolens gebouwd. Ooit was hier ook een bloeiende metaalsector. Het piepkleine Nessonvaux telde rond 1830 liefst 24 ijersmelterijen en men zegt dat de Hollandse vloot in die tijd 'dreef' op de spijkers uit het Land van Herve.

Ons eindstation Nessonvaux is nog steeds een plaatsje van niks, maar ligt wel mooi in het dal van de Vesdre. En het bier smaakt er ongetwijfeld uitstekend. Een tip voor de culinaire durvers onder ons: misschien nog wel meer in combinatie met een stukje echte Hervense 'stinkkaas'.

Praktische informatie over deze tocht staat op pagina 3

WANDELEN OP DINSDAG

Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10 uur 's morgens een groep van gemiddeld 40 wandelaars om met elkaar zo'n 20 km of méér te wandelen in een lekker tempo.

Het startcafé – meestal ergens in Oost-Brabant of het aangrenzende deel van Limburg – is om ± 09.30 uur open en heeft de koffie/thee klaar. Rond lunchtijd eten we ons meegebrachte lunchpakketje onderweg in de natuur op. Meestal doen we daarna het rustcafé aan. Rond 15.30 uur zijn we weer terug bij het vertrekpunt.

Wie zin heeft om mee te doen, hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg. Aan- of afmelden hoeft niet. Deelname is voor eigen risico. Behalve de gebruikte consumpties zijn er geen kosten aan de wandeling verbonden. Wel is het gebruikelijk dat iedereen na twee maal meegewandeld te hebben lid wordt van OLAT.

Bij deze wandelingen mogen de honden niet mee. Graag vragen wij uw begrip voor deze keuze.

Informatie:

Piet van der Zande 040 - 2263198 pvdzande@zonnet.nl
Mieke van Boxtel 0411 - 622188 acvanboxtel@home.nl
Truus Kusters 0478 - 541276 h.h.kusters@home.nl

AGENDA

Datum	Route	Startpunt
18 mei	De Vilt en Maasheggen	Café De Wissel, 0485-361537 Beugenseweg 20, 5441 AE Oeffelt
01 juni	Heezenboschloop	Rest. De Boschwachter, 040-2262161 Heezenbosch 6, 5591 TA Heeze
15 juni	Soppen in de Peel	Herberg De Morgenstond, 0493-529251 St.Barbarastr.35, 5766 PC Griendtsveen
29 juni	Landgoederenroute	Rest. De Oude Ketting, 0411-673030 Bosscheweg 74, 5283 WB Boxtel
13 juli	De Brand	Café De Rustende Jager, 013-5111269 O.Bossche Baan 11, 5074 RC Biezenmortel
27 juli	Mortelenroute	Café Vingerhoeds, 0499-571334 Oude Grintweg 90, 5688 MB Oirschot
10 aug	Naar de Zwarte Bergen	D'n Herberg, 0497-514698 Witrijtseweg 15, 5571 XJ Bergeijk
24 aug	Toppennellen	Bez.centrum Veluwezoom, 026-4979100 Heuvenseweg 5a, 6991 JE Rheden
07 sept	Gorp & Rovert	Café de Zwaan, 013-5050033 Vrijthof 17, 5081 CA Hilvarenbeek
21 sept	Naar het Aardrijk	Rest. GGZ-Coudewater, 073-8447760 Peter de Gorterweg 7, 5248 NS Rosmalen

ROOISE WANDELINGEN

Iedere dinsdag vertrekt er in Sint-Oedenrode een enthousiaste groep wandelaars voor een tocht van circa 7 of 10 km. Iedereen loopt in zijn eigen tempo aan de hand van een routebeschrijving. Gestart wordt – altijd stipt om 10:00 uur – beurtelings vanuit het centrum en de drie kerkdorpen van Sint-Oedenrode.

Er zijn 5 startpunten:

Den Toel	Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart	Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
't Riethof	Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant
Oud Rooy	Markt 13, Sint-Oedenrode
Vresselse Hut	Vresselseweg 33, Nijnsel

AGENDA

Datum	Startpunt
11 mei	De Beckart
18 mei	Riethof
25 mei	Oud Rooy
01 juni	ROOISE AVOND 4 DAAGSE
08 juni	De Beckart
15 juni	Riethof
22 juni	Oud Rooy
29 juni	Vresselse Hut
06 juli	Den Toel
13 juli	De Beckart
20 juli	Riethof
27 juli	Oud Rooy

Deelname is voor OLAT-leden gratis, op vertoon van clubpas. Niet-leden kunnen één keer gratis uitproberen; daarna betalen zij 1 euro per keer. Dit kan contant of via een strippenkaart van 15 euro. Iedereen wandelt mee voor eigen risico.

Informatie:

Betsie van Mil 0413 - 475454
Marinus van Roosmalen 0413 - 475467

CLUBREIZEN 2010

Het 'eigen reisbureau' van OLAT organiseert al vele jaren achtereen clubreizen naar de de mooiste wandelroutes door de Ardennen of de Eifel. Deelnemers worden vanaf diverse opstapplaatsen per bus vervoerd.

Bij de dagtochten is verzorging (soep) inbegrepen; bij de weekendreis ook het verblijf (meestal in jeugdherberg). Wel dient men zelf te zorgen voor voldoende eten en drinken onderweg. In de dorpjes op de route is niet altijd iets te krijgen.

Behalve bij het weekend is er altijd keuze tussen twee afstanden (op de dag zelf eventueel nog te wijzigen). Men wandelt op eigen gelegenheid, aan de hand van markering en routebeschrijving. De reisleiding is in geval van nood op te roepen.

PROGRAMMA 2010

26 juni	GR 5	Dalhem-Nessonvaux	26 of 19 km
21 aug	RB 14	Lorcé-Lorcé	25 of 19 km
25/26 sept	GR 5	za: Wahlhausen-JHB Vianden	16 km
	GR 5	zo: Trois-Frontières-Wahlhausen	22 km
		<i>Inschrijven voor deze weekendreis kan t/m 31 mei</i>	
		<i>Weekend gaat alleen door bij voldoende deelname</i>	
23 okt	GR 57	Angleur-Sart (Polseur)	27 of 19 km

Inschrijfgeld:	Leden	Niet-leden
dagtochten	€ 23,00	€ 27,00
weekend	€ 62,00	€ 72,00

De prijzen zijn onder voorbehoud

Inschrijven: Minimaal 1 maand van tevoren, met vermelding van tocht, aantal personen, opstapplaats en afstand. Geld overmaken naar **giro 706801**, ten name van w.s.v. OLAT in Weert.

Na-inschrijvers kunnen alleen mee als er nog plaats is in de bus. U kunt van woensdag- tot vrijdagavond voor vertrek informeren of dit het geval is.

Afmelden: Bij verhindering zal, indien dit uiterlijk 10 dagen vóór de tocht is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht, of (na aftrek van € 1,10 administratiekosten) worden teruggestort.

Opstapplaatsen:	Tijden:
Sint-Oedenrode	07:00 uur
Eindhoven (NS/Fuutlaan)	07:35 uur
Weert (AC-restaurant A2)	08:10 uur

Bij voldoende deelname ook in Son (carpoolplaats A2), Leende, Keldonk en Helmond.

Zorg voor een geldig grensdocument!
Voor (uitsluitend) bagage en kostbaarheden is een excursie-verzekering afgesloten.

Info & inschrijven: Toon van Wordragen
Juliana van Stolbergstraat 10,
6006 ZM Weert
0495 - 537775
toon.van.wordragen@hetnet.nl

ROOISE AVOND 4 DAAGSE

Van dinsdag 1 t/m vrijdag 4 juni vindt weer de Rooise Avond-4daagse plaats. De wandelaars hebben keuze uit drie afstanden: 5, 10 of 15 km.

Evenals bij de Rooise Wandelingen is het startpunt telkens vanuit een ander kerkdorp. De toch al zeer gevarieerde omgeving van Sint-Oedenrode wordt zo maximaal benut. De wandelingen gaan zoveel mogelijk over oude agrarische paden, door weidevelden en bossen. Ook het mooie Dommeldal is een vaste waarde bij de Rooise Avond4daagse.

Daarnaast zal er dit jaar weer een rolstoelroute uitgezet worden, geschikt voor rollators, wandelwagens en scootmobielen. Die gaan wel over verharde paden. De afstanden liggen hier tussen de 5 en 7 km.

Onderweg worden verzorgingsposten ingericht, steeds één voor de deelnemers op de 5 en 10 km en de rolstoelroute en twee voor de wandelaars op de 15 km. Deze verzorging is inbegrepen bij het startgeld. Ook de medaille die men na afloop ontvangt, is in de prijs inbegrepen. Op alle startlocaties is 's avonds levende muziek als bijdrage aan de sfeer.

Startlocaties:	di 1 juni	Boskant, het Riethof
	wo 2 juni	Nijnsel, de Beckart
	do 3 juni	Olland, Den Toel
	vr 4 juni	Sint-Oedenrode, Oud Rooy

Startbureau: geopend 17:30 uur
vertrek wandelaars tussen 18:00 en 19:00 uur

Startkaarten: 4 avonden: € 4,00 voorverkoop
VVV, Kerkstraat 20, Sint-Oedenrode
€ 4,50 leden,
op vertoon lidmaatschap OLAT
€ 5,00 niet-leden
per avond: € 1,50 (geen voorverkoop)

Informatie: Betsie van Mil 0413 - 475454
Marinus van Roosmalen 0413 - 475467

HET BESTUUR VAN OLAT

OLAT COMMISSIES

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen

Boetje Huliselan (bestuursafgevaardigde & voorz.),
Piet van der Ree (secr.),
Henk Plasman (lid),
Paul Canters (lid), Pierre Emans (lid)

Winterserie

Ad Verbakel, Theo van Boxmeer (parkoersen),
Fonny van Buul (startbureau),
Willem Schoonhen, 06-48783069 (verzorging)

Clubreizen

Toon van Wordragen (coördinator)
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
0495-537775; toon.van.wordragen@gmail.com
Simon Willems, Jan Hendrix, Theo Boumans

Kempische Wandeldagen

Mia Dielesen (secretariaat), 040-2552742,
Diephuisstraat 24, 5652 PA Eindhoven,
kwdagen@dielesen.demon.nl
Joop Wesseling (voorz), Hein Lenders, Ad Verbakel,
Jos vd Bersselaar, Toon van Wordragen

Wandelen op Dinsdag

Piet van de Zande (coördinator), 040-2263198
Mieke van Boxel, 0411-622188
Truus Kusters, 0478-541276
Kees van Vessem (bestuursafgevaardigde)

Rooise Wandelingen

Betsie van Mil, 0413-475454
Marinus van Roosmalen, 0413-475467

Rooise Avondvierdaagse

Betsie van Mil, 0413-475454
Marinus van Roosmalen, 0413-475467

Wandelwegen

Jan van Berkel (Airbornepad)
Bert van Rooij (H. Hendrikpad)
Theo Beelen (Graaf van Hornepad)
Ad Verbakel (Peellandpad)
Joop Wesseling (algehele coördinatie)

Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen
Voordrachten jaarlijks vóór 15 sept. indienen

OVERIG

Boetiek wandelgidsen

Janet van Gennip, 040-2415802

OLAT-verzorging

Willem Schoonhen, 06-48783069

Overnachting Vierdaagse

Hein Lenders, 06-12074473; giro 2608214

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Voorzitter
Joop Wesseling

De Turfkamp 6
5258 EN Berlicum
073 503 33 22
joopwesseling@hetnet.nl

Vice-voorzitter
Boetje Huliselan

Kerkweg 39
5266 BA Cromvoirt
06 13 17 65 18
boetjelsa@planet.nl

Penningmeester
Jos van den Bersselaar

De Regent 286
5611 HW Eindhoven
040 252 44 04

j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

bank (OLAT) 13.82.11.736 of giro (OLAT) 17.75.156
t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

secretaris (wnd)
Kees van Vessem

Diepmeerven 112
5646 HC Eindhoven
040 211 04 13
keesvanvessem@tiscali.nl

Bestuurslid
Ingrid Tromp

De Putter 23
6021 ZV Budel
0495 492192
ingridtromp@hotmail.com

Bestuurslid
Ad van Asten

Lupinelaan 27
5691 WC Son
0499 47 37 67
a.asten1@chello.nl

Bestuurslid
Ad Verbakel

Past. Bogaertsstraat 12,
5469 EZ Keldonk
0413 21 21 61
adverbakel@home.nl

Bestuurslid
Antoinet Gooren

Plutostraat 2
5081 TG Hilvarenbeek
013 5054508
agooren@planet.nl

ERELEDEN

Ad van Asten, Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen,
Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Piet Knoester, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen,
Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel en Toon van
Wordragen

BIJ JOOP AAN TAFEL

Net een bedrijfje

Soms lijkt het erop of wij een eigen bedrijfje runnen en pas tot rust komen als er een wandeltocht op ons programma staat – zoals de 33^e Paastocht in Asten. Het was er druk en gezellig, zegt Joop. Alweer een record aantal deelnemers: met 998 wandelaars was het de drukst bezochte Paastocht sinds OLAT deze in 1999 onder haar hoede nam. Het weer hielp een handje, maar toch !

Op een zaterdagmorgen zaten wij met het complete bestuur om de tafel om ons te beraden over diverse onderwerpen: hoe verdelen wij onderling de taken en hebben alle functies een backup als er onverwachts iets mis gaat; hoe pakken wij de verzorging tijdens de Vierdaagse aan; waar wandelen wij in 2011 en houden wij alles bij het oude. Zo maar een paar willekeurige vragen, waar een hele organisatie succes mee kan hebben, of onderuit kan gaan. Gelukkig vind je daarna meestal ook weer bereidwillige mensen die mee willen instaan voor het succes.

Inmiddels is de wandelgids van het Graaf van Hornepad in zijn 4^e, vernieuwde druk verschenen. Een prachtig boekwerkje, met niet alleen de route en de kaartjes, maar ook daaromheen de geschiedenis van de streek verweven. Onze wandelvriend Theo Beelen en zijn projectteam hebben hiermee een uitstekend werkstuk voltooid dat nog jaren voor veel wandelplezier rondom Weert kan zorgen. De gids is te koop voor € 10,00 bij het VVV in Weert en in onze wandelboetiek.

Door onvoorziene omstandigheden zijn wij in de problemen gekomen met de nieuwsvoorziening op onze website. Niemand mogen of kunnen wij hierop aanspreken en dat gebeurt ook niet. Toch noopt dit ons de organisatie enigszins aan te passen, zodat iedereen in de toekomst via www.olat.nl op elk moment gegarandeerd kan beschikken over de juiste informatie. Het gaat hier immers niet alleen om onze eigen leden, maar vooral om de wandelaar van buiten die onmisbaar is voor de instroom naar onze activiteiten. Onze website is daarom ook meteen een levensader!

Onze Vierdaagse-verzorging in Nijmegen krijgt dit jaar een ander tintje. Vorig jaar hielden de meeste vrijwilligers, na jarenlange inzet, hun medewerking voor gezien. Het heeft ons getroffen dat zoveel personen ons in één keer voor een voldongen feit stelden.

Wij zaten echter niet bij de pakken neer. Onze herhaalde oproepen resulteerden uiteindelijk in succes. Vlak voor de kopijstop van dit nummer konden wij om de tafel met een geheel vernieuwd team medewerkers en tot een eerste plan komen voor de Vierdaagse 2010. Gelukkig bleven twee geroutineerde vrijwilligers wel op hun post. Zij waren op deze bijeenkomst ook meteen onze beste, of liever gezegd onze onmisbare informatiebron. Sjaan en Hein bedankt.

Met een nieuw team ga je niet meteen aan de slag of ervaring niet meetelt. Daarom is besloten dagelijks slechts 1 verzorgingspost op de route te hebben, op een vanouds bekende plek. Zo kunnen wij instaan voor de kwaliteit van de verzorging namens OLAT. En onze prijzen zullen als vanouds wandelvriendelijk zijn.

Over een paar weken gaat onze eerste zomeractiviteit van start: de Avondwandelvierdaagse van Rooi. Alweer voor de zesde keer gaan Marinus en Betsie ons voor met een enthousiast team aan medewerkers. Wij wensen hen wederom een goede opkomst aan wandelaars en mindervaliden die met een hulpmiddel een speciale afstand kunnen 'wandelen'. Maar vooral wensen wij iedereen fantastisch mooi weer.

Tot volgende keer!

-het Tafelteam-

NIEUWS KORT

LPS-NIEUWS 'AD INTERIM'

In de afgelopen jaren kreeg u het maandelijks LPS-nieuws in ons clubblad voorgeschoteld door **Hans de Vries**. Hans, die dit naast zijn taak als wedstrijdsecretaris deed, heeft echter besloten om het schrijfwerk voor OLAT Nieuws stop te zetten.

Wij zullen hem node missen bij de maandelijks berichtgeving over de sportieve prestaties van OLAT-leden in LPS-verband. We danken Hans hartelijk voor al zijn inzet gedurende de afgelopen jaren.

In dit nummer is de LPS-berichtgeving verzorgd door **Ad van Asten**.

GROTE CLUBACTIE 2010

In juni kunt u weer loten bestellen voor de Grote Clubactie. De benodigde formulieren worden meegestuurd met het juni-nummer van OLAT Nieuws.

Via de opbrengst van de loten helpt u OLAT aan extra inkomsten.

LEDENADMINISTRATIE

Jet van den Bersselaar-Dreesen

De Regent 286, 5611 HW Eindhoven

040-2524404

jet.dreesen@gmail.com

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht u bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij u dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat.

Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen.

Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij de inschrijving.

NIEUW ADRES:

Mevr. Maria van den Berg

Oranje Nassaulaan 70, 5491 HK St.-Oedenrode

AANGEMELD ALS LID:

Dhr. & mevr. Harry & Rina Prins-Bourgonje, Vaassen

Mevr. Rita van den Bosch, Someren

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

MEI

15	Peter van Beljouw	Sint-Oedenrode
16	Gemma Delisse-Munsters	Erp
15	Henk Rutten	Sint Hubert
15	Anneke van Helvoort	Erp
16	Klaas Bakker	Vught
17	Riet Emans-Hendriks	Weert
17	Marc van Dijk	Waalre
16	Rianne Couwenberg	Helmond
19	Annie van Langen-vd Ven	Sint-Oedenrode
19	Marcelino Sobczak	Landgraaf
20	Riekie van de Ven	Eindhoven
21	Joop Smies	's-Hertogenbosch
20	Wim van Roosmalen	Sint-Oedenrode
21	Tonnij Sloos-Biemans	Aarle-Rixtel
21	Henk Kuiper	Eindhoven
21	Coby Visser	's-Gravenhage
22	Toos Kohlen-Meeuws	Someren
22	Boetje Huliselan	Cromvoirt
21	Margriet Strouken	Lottum
23	Tinus Donkers	Eindhoven
23	Bernadette Terra-Smits	Heesch
24	Jac. Duizer	Spijk
24	Tom van Heeswijk	Sint-Oedenrode
25	Connie Raymakers-Volaart	Oss
24	Paula Hendriks	Groenlo
25	Cees Punselie	Nijmegen
25	Marga van Dulken	Eindhoven
25	Josse Zentveld	Zevenbergen
25	Ingrid van Boxtel	Uden
26	Joke van de Vossenbergh	Eindhoven
25	Franny van der Ree	Maarheeze
26	Jan Asselberghs	Vremde (B)
26	Ad Ketelaars	Sint-Oedenrode
26	Anna Vos	Cuijk
26	Dagmar Vos	's-Hertogenbosch
27	Marianne van Heereveld	Geldrop
27	Frans Smits	Linne
27	Corry Assink-van Remunt	Helvoirt
28	Gerrit de Gier	Broek in Waterland
28	Annie Bogert	Hapert
28	Annemiek Karels	Best
28	Jan Vissers	Veghel
29	Jos Koenen	Eindhoven
29	Willy Meijer	Eindhoven
29	Francien Swarts	Veghel
29	Ria van Rijsewijk	Helvoirt
29	Johan van Oorschot	Sint-Oedenrode
29	John Schepens	Oirschot
30	Gerry van de Westelaken	Schijndel
29	Jackeline Oomen	Nuenen
31	Harry van Woerkum	Eersel
31	Mariette de Zeeuw	's-Hertogenbosch
31	Bertha van Gemert-de Greef	Geldrop

JUNI

1	Johanna van de Sande	Sint-Oedenrode
2	Ger Klösters	's-Hertogenbosch
3	Tanny van de Ven-Hamels	Vught
3	Wil Wagemakers	Eindhoven
4	Nelly van Beek	Sevenum
5	Paul Scholte	Eindhoven
5	Annie Keuzenkamp-v Beurden	Sint-Oedenrode
5	Frans Mandos	Waalre
5	Willy Timmermans	Veghel
6	Peter te Hennepe	Rheden
7	Marietje Billekens	Geldrop
7	Dennis van Reeden	Dronten
7	Tinie Snoeijen	Heeze
6	Ad Martens	Rijsbergen
7	Angeline van de Ven-vd Berg	Schijndel
7	Joke van der Sanden	Boxtel
8	Dirk Donders	Geldrop

8	Toon Beekmans	Beek en Donk
9	Gerard van Heugten	Asten
9	Wies Kilsdonk	Eindhoven
9	Dirk Maassen van den Brink	Leiden
10	Henri Floor	Driebergen
11	Willem Schoonhen	Eindhoven
11	Regina Martens	Etten-Leur
11	Tjeu Looijmans	Heeze
11	Wim van de Wittenboer	Eindhoven
10	Hans van der Sanden	Boxtel
12	Carry Ombelet	Landgraaf
12	Tonnie Soetens-vd Heuvel	Veldhoven
13	Jacques Smits	Son
12	Cor Jansen	Borculo
13	Janet van Gennip	Eindhoven
14	Ria Jacobs-Schouten	Eindhoven
14	Ineke van der Linden	Sint-Oedenrode
14	Richard Klein Bennink	Zutphen
15	Mies van Hoof	Sint-Oedenrode

VAN DE BESTUURSTAFEL

Extra bestuursbijeenkomst.

Op de gewone bestuursvergadering worden de lopende zaken behandeld, maar af en toe is het goed om de vereniging eens grondig door te spitten. Loopt overal alles zoals het lopen moet? Waar vallen er gaten, of dreigen binnenkort gaten te vallen? Wie doet welke taken, en hebben we vrijwilligers genoeg om alles te bemannen?

Was die extra bijeenkomst vorig jaar meer een brainstormdag, dit jaar was het een gestructureerd overleg. Zo zijn de volgende onderwerpen aan de orde gekomen:

- Verzorging van de Vierdaagse, de Winterserie en de Kempische Wandeldagen;
- Openstaande functies en kwetsbare functies (wie volgt wie op als er iemand plotseling uitvalt?);
- Ontwikkelingen bij de diverse commissies;
- Taakverdeling in het bestuur na het aantreden van de nieuwe bestuursleden;
- Afhandeling van diverse lopende zaken en spuien van eventuele ideeën.

De bijeenkomst vonden we nuttig en noodzakelijk. Goed om dit ieder jaar te doen.

Verzekeringen.

Hier en daar bestaat er nog wel eens een misverstand over de verzekeringen bij een wandeltocht. Zijn de medewerkers verzekerd? Hoe zit het met wandelaars? Om met het laatste te beginnen: de wandelaars zijn niet verzekerd. Iedereen loopt op eigen risico mee. Zo is dat bij OLAT en voor zover we weten bij alle andere tochten.

De medewerkers zijn – via de KNBLO – wel verzekerd tegen schade en lichamelijk letsel. Verder hebben we een WA-verzekering, mocht er iets gebeuren waarvoor OLAT aansprakelijk gesteld wordt. Ook is er een verzekering voor autobestuurders in OLAT-dienst.

En dan is er nog een bestuurders-aansprakelijkheidsverzekering, voor het geval één van de bestuursleden in de fout mocht gaan en de andere bestuursleden daarbij niet of te laat aan de bel getrokken hebben.

Verzorging Vierdaagse Nijmegen.

Op 17 april is er in Geldrop een bijeenkomst geweest met iedereen die betrokken is of wordt bij de verzorging van de Nijmeegse Vierdaagse. Informatie hierover staat elders in dit nummer.

-Kees van Vessem-

Ook deze 6^e editie weer met speciale rolstoelroute

Natuur staat centraal in Rooise Avond4daagse

Voor de Rooise Avondwandvierdaagse 2010 hebben wij gekozen voor routes die door de rijke natuur rondom Sint-Oedenrode gaan. De mensen die de 15 km lopen hebben het meest geluk: zij passeren de mooiste Rooise plekjes.

Mindervaliden

Ook dit jaar is er een speciale route uitgezet, geschikt voor rolstoelers, rollators, wandelwagens en scootmobielen. Deze route gaat over goed begaanbare wegen en is 5 à 6 km lang. Mindervaliden worden zo in de gelegenheid gesteld met hun gezin of familie deel te nemen aan de avondvierdaagse.

Rolstoelers dienen voor hun eigen vervoer en begeleiders te zorgen. Deze begeleiders lopen gratis mee. Scootmobielen dienen zich in een rustig wandeltempo te verplaatsen. Houdt u er rekening mee dat er geen speciaal invalidentoilet is op de startlocaties en verzorgingsposten.

Boskant

In Boskant verricht onze oud-voorzitter Marinus van Roosmalen om 18.00 uur de officiële opening van de Rooise Avondwandvierdaagse en geeft het startsein voor de eerste dag. Daarna begeven de wandelaars zich richting Kremsele, Bus en Scheken. De tocht gaat door bos, over landelijke wegen, zand en weidepaden met hier en daar wellicht een beetje Boskantse modder.

De 10 en 15 km wandelaars gaan na de Bus apart verder richting Sort en pakken stiekem een stukje Liempde mee. Via de zanderige Vleesbroekstraat voegt

de 10 km-route zich bij die van de 5 km en gaan ze gezamenlijk terug naar Het Riethof. De 15 km. wandelaars zakken via het landelijk gebied af richting Son. Vanaf Brouwerskamp gaat ook voor hen de route terug naar Het Riethof.

Nijnsel

In Nijnsel hebben Theo en Marinus gekozen voor een route door de dorpskern richting Bakkerpad. De 5 km-lopers gaan naar de Vresselse bossen. De rest gaat via Villebraken, Wolfswinkel, Hoogakkerpad en Stokvenweg ook de Vresselse bossen in. De 15 km maakt een grote lus door de bossen. De 10 km-route maakt een kleinere lus over mooie bospaden en langs stille vennen. Samen komen ze uit op de Ostayweg. De 10 km gaat nu terug naar Nijnsel. De 5 en 15 km gaan samen naar de Moerkuilen. Weer is de lus voor de

15 km hier langer. Eenmaal over de Dommelbrug gaan alle wandelaars gezamenlijk terug naar de Beckart.

Olland

In Olland domineren mooie achteraf gelegen paadjes en veldwegen met populieren de route. Het laarzenpad langs de Dommel en Lardicapad is dit jaar alleen voor de wandelaars van de langste afstand. De 5 en 10 km-lopers vertrekken bij D'n Toel en gaan via het fietspad richting Liempde.

Als de 5 km-wandelaars teruggeleid worden via het Henselstraatje, gaan de 10 en 15 km-wandelaars via de Maai naar het Sint Janspontje. Voor de 15 km is de route nog door de Gilders en het Hoefje gelegd. Uiteindelijk gaan alle routes via Roest en Locht bij D'n Toel uit te komen.

Sint-Oedenrode

Op dag 4 vertrekt de route vanaf de Markt richting park de Kienehoef. Na een lus door het park gaat de 5 km-route naar het met eikenbomen omzoomde Koningsvaren naar Kinderbos. Voor de 10 en 15 km loopt de route om de sportvelden en camping de Kienehoef heen naar Kinderbos. Tot in het dorp, via Rijsingen en het Cathelijnepad gaan de routes gebroederlijk samen. Hier zit het er voor de 5 km-wandelaars alweer op. De 10 en 15 km maken nog een toertje door Diependael. Terwijl de 10 km-route door Dommelrode terug naar het centrum gaat, vervolgt de 15 km-route over de Houtensestraat, Rooise Heideweg en Schietbergweg. Ze pakken het laarzenpad onder de snelweg mee en komen over het Kerkplein naar de Markt terug. Daar staan bloemen klaar en liggen de medailles al op hen te wachten.

Muziek zorgt iedere avond voor extra sfeer bij de terugkeer van de wandelaars. Afhankelijk van het weer en de vochtigheid in de bossen kunnen er muggen en horzels voorkomen. Wees op uw hoede en wapen u ertegen.

Voor meer informatie mag u bellen met Marinus van Roosmalen: 0413-455467, of Betsie van Mil: 0413-475454

De rolstoelroute wordt georganiseerd met medewerking van de Stichting Toegankelijkheid Sint-Oedenrode.

-Betsie van Mil-

Paastocht maakt einde aan lange winterslaap

Na een héél lange winterslaap zijn we toch maar weer begonnen met wandelen. We moesten ons bijna het bed uit laten trekken. Maar om 09:00 uur waren we in Asten en na even zoeken om de auto te parkeren kwamen we bij het startbureau en schreven we in voor een afstand van 20 km.

Na een kopje koffie gingen we op pad door het mooie Asten met de mooie klokken. Het weer was goed en onze zin in wandelen werd met de stap groter. We liepen ook weer over de bekende OLAT-paadjes langs het water en kwamen bij de eerste verzorgingspost uit. Schijnbaar had het daar flink gewaaid, want de tent lag op zijn kant langs de kant van de weg. Gelukkig was het droog. We hebben weer genoten van de goede verzorging, een lekker bekertje koffie en een boterham erbij.

Daarna gingen we weer verder en na ruim 10 km waren we bij de caférust, 't Jagershuis in Lierop. Het was er heel druk en we moesten best wel lang wachten op onze koffie. In de tussentijd

waren de hee's en de hallo's niet van de lucht en zagen we veel bekende wandelaars. Na de koffie ging het weer verder en kwamen we in het bos uit. Ook daar was weer een verzorgingspost met een lekker kopje soep als je daar zin in had.

Dan op weg voor het laatste stuk van deze wandeling. Rond de klok van 14:30 uur waren we weer terug in Asten en konden we onze startkaart inleveren en de gelopen kilometers in ons wandelboekje erbij schrijven.

Het was een heel mooie wandeling met onderweg heel mooie concerten, gegeven door de vogels, en de natuur die alweer volop bezig is met groen worden.

Iedereen die deze wandeling mogelijk heeft helpen, krijgt van ons een dikke pluim op hun hoed. En we kijken al weer uit naar de volgende.

-Wim en Nelly van Roosmalen-

TENT WEGGEWAID

Meerdere wandelaars stuurden ons foto's van de tent die door een windvlaag in de sloot belandde. En het gedoe om 'm er weer uit te vissen en het vuil eraf te halen. Aad Levering had er veel werk mee. Gelukkig was het mooi weer, zodat de verzorgers het dak boven hun hoofd amper misten. Ook is alles heel gebleven, meldt Willem Schoonhen desgevraagd.

Routebouwer Servee laat ons nieuwe verten ontdekken

Pasen vieren op de Somerse en Lieropse Heide

Traditiegetrouw vertrekken Dini en ik op Tweede Paasdag richting café Jan van Hoek in Asten. Wij zijn niet de eersten, al scheelt het niet veel. De zaal stroomt al snel vol en omdat er vandaag een paar vrijwilligers vrijaf hebben, stagneert het inschrijfbureau een beetje. Maar dat is vlug opgelost, zodra zich de andere zus van Jos, 'ons Annie' dus, heeft gemeld.

Opvallend veel wandelaars die afgelopen zaterdag de Kennedymars van Sittard hebben gewandeld staan te trapelen om weer op pad te kunnen.

Ik kies toch weer voor de 40 km en zie wel of het gaat lukken. Samen met Cees Punselie overbruggen we de eerste kilometers. Dat zijn vandaag ook meteen de makkelijkste. Gewoon de harde weg richting het kanaal volgen.

De wei in

Natuurlijk valt er van alles te zien. Bij Klokgieters hebben ze de Paasklok nog buiten staan. Even verderop de sterrenwacht en ook nog een museum dat met sterren te maken heeft. Na enkele kilometers, ergens ter hoogte van Otterdijk, worden wij de wei ingestuurd. En in die wei daar loopt een sloot. Eigenlijk is pijlen is overbodig, maar het is de Paastocht, dus blijven volhouden tot het einde.

Dat einde komt voorlopig halverwege die sloot, met een verzorgingspost die bediend wordt door Maria en Aad. Horen en zien we later dat hun tentje nog de lucht in is geweest ook.

Inmiddels heeft ook onze Engelse Tommy uit M nchen Gladbach zich bij ons gevoegd en al pratend vervolgen wij de Vlerkenroute langs de sloot. Het weiland is ondertussen bosgebied geworden en daar mogen de wandelaars op de 20 km afscheid nemen om binnendoor naar Lierop te kuieren. Wij zeggen het slootje ook vaarwel en kiezen voor bospaden op de oostelijke flanken van de Lieropse Heide.

Ergens komen we nog langs een woongemeenschap, maar ik kan niet zo vlug te weten komen waar dat precies is ge-

weest. Als oriëntatie dient hier globaal de Kempenweg, maar met die routebouwers weet je het nooit precies. Voor vandaag is het Servee geweest, die de stippeltjes op papier heeft aangebracht. Hij schijnt dat te doen met een apparaatje vanuit de lucht. Toch knap, om op die manier de paadjes vooraf te kunnen verkennen.

De tweede verzorgingspost vinden wij op de scheiding tussen de Lieropse en de Somerse Heide. Arno en Henk zijn hier de inschenkers. Omdat dit tevens het splitsingspunt is voor de 30 km, nemen we afscheid van Cees. Die zien wij beslist weer terug bij de Vierdaagse, maar dan als verzorger op de wandelpost van OLAT

Slingerwerk

Tommy en ik gaan verder door de bossen richting Sterksel. Eerst volgen wij een gebaand pad voor de Coopertest, maar al vlug wordt het slingerwerk. We volgen geregeld aardige bospaden

en komen ook nog bij een behoorlijk groot ven, waar we ongeveer omheen wandelen.

Hierna krijgen wij meer open gebied. Op geregelde afstand tref je een boerderij langs de weg. Pas in de buurt van Sterksel komen we weer op verharde paden. Binnen Sterksel wandelen wij langs het voormalige Providentia. Te laat krijgen we in de gaten dat zich op het kerkhof van het voormalige klooster ook een War Cemetery bevindt. Nu hij dat weet, komt Tommy beslist nog een keertje die kant op.

Goed toeven op de heide

De Somerse Heide laat zich goed bewandelen, geregeld treffen we nog een vennetje. Met het zonnetje erbij en al dat jonge groen dat op uitbotten staat is het hier vandaag goed toeven. Ruim 21,5 km hebben wij erop zitten, als wij terugkeren op de post waar we vandaag al eerder waren. Rinda heeft de lus ook gemaakt en begint nu toch te beseffen dat je al die kilometers in een weekend niet zomaar achter je laat. Maar de helft van de tocht zit er op.

Wij moeten nu een klein stukje teruglopen om op het vervolgparkoers te komen. Nog wat restanten van Somerse Heide en dan wordt het duidelijk de hei van Lierop. Na het oversteken van de drukke rijbaan, ook meteen een waterplas, het Witven genaamd.

Tommy vertelt ondertussen honderduit over zijn wandelingen. Die gaan van H nningen-K nningen, over het Pieterpad naar de 100 km van Welkenraed. Dit jaar was de laatste editie van deze vermaarde tocht, die de laatste jaren toch te weinig deelnemers trok.

Hoogtepunt op ons traject is toch wel het gebied rond het Beuven en Starven. De omgeving is duidelijk herkenbaar als recreatiegebied. Vooral wandelaars en fietsers met kinderen komen deze kant op. De plas ligt er prachtig bij midden in een weids heidelandschap dat omringd wordt door bosgebied.

Prachtige bossen

Wij maken een halve boog om het ven en gaan dan verder door de prachtige bossen. Voordat wij Lierop naderen nog even meer open terrein en in de verte de geluiden van de snelweg naar Venlo. Moorsel is herkenbaar als bewoond gebied maar verder is er niets dat deze prachtige natuurrijke omgeving ook maar enigszins zou kunnen verstoren. Net voor Lierop zien we langs de snelweg een leuke verzameling vliegmaterialen, waaronder een helikopter en een straaljager.

Toch ben ik blij als we in Lierop de beentjes even kunnen strekken en iets verfrissends drinken. De meeste wandelaars zijn inmiddels vertrokken, maar Rinda zit daar nog. Samen stap-

pen wij op richting het volgende trefpunt.

Nu voorlopig geen natuurgebied meer, maar duidelijk de nieuwe infrastructuur om dit deel van de Peel verder te ontsluiten. Via een fietspad gaan we over het kanaal, om direct daarna met een boog weer onder dezelfde brug door te gaan.

Wij naderen nu Diesdonk, een duidelijk agrarische buurtschap. Hier liggen hoofdzakelijk verharde wegen, wat mij momenteel ook niet slecht uitkomt. Tot nu toe was dit voor ons overwegend onbekend terrein. Of liever gezegd: dit is een nieuwe inrichting van de Astense Paastocht.

Nu nadere wij de slotakkoorden die er jaarlijks wel inzitten. De heuveltjes en zandpaden van Ooststappen. Wij beginnen daar uiteraard met een kleine pauze op de laatste verzorgingspost voor vandaag. De complete crew is daar present, dus dit is het uitgelezen moment om hen hartelijk te danken voor hun inzet.

Samen over de eindstreep

Eigenlijk was ik daar net zo lief tussen de potten en pannen mee naar de finish gereden. Maar Rinda doet het spontaan nog op kromme tenen, dus wie ben ik dat ik dat eindje niet meer zou kunnen? Tommy blijft tot het einde in de buurt. Hij heeft inmiddels wel door dat zijn verhalen geen duidelijk effect meer hebben. Maar hij heeft er wel voor gezorgd dat we samen over de eindstreep komen.

Het was een prachtige tocht om te ervaren en een bijzondere manier om zo Pasen te vieren. Volgend jaar gaan we weer.

-Ad van Asten-

IMPRESSIES UIT ASTEN

Bijna duizend tweevoeters en een onbekend aantal viervoeters liepen er mee in Asten. Een interview met een van de deelnemers staat op pag. 19. Op olat.nl staan nog meer foto's van Frans van den Boom. Hij verving Noud Wijn die door ziekte verhinderd was.

In Wanroij, met schitterende wandelomgeving

Na een nacht met regen en wind rijden wij die morgen opgewekt richting de Bergen bij Wanroij. Zo snel had het ook weer niet hoeven, want de poort is op slot en de sleutel ligt in de jukebox. Die heeft het de hele dag ook niet meer gedaan.

Klokslag 7 uur hebben de dames van het inschrijfbureau de 74 deelnemers op de 60 km aan de wandel en kunnen nu rustig afwachten wat de dag verder brengen zal. Sinds vorig jaar is de 60 of meer geen ding meer voor mij, maar de 40 km probeer ik toch nog een tijdje als een bijzondere uitdaging te zien. Omdat Tjeu en ik vlug een startkaartje en ook de routebeschrijving te pakken hebben, wandelen we zo n beetje voor

de grote groep uit richting de beloofde Peel. Eerst even die grote recreatieplas rond en dan de vrije natuur in.

Dat is altijd het voordeel van een locatie buiten de woongemeenschappen: je bent meteen in het veld. Al laat dat veld hier wel even op zich wachten. We hebben zo ongeveer een kwartier nodig om buiten de omheining te komen, maar dan zijn we ook meteen vrij. Veel bos hier in de omgeving. De route vindt zijn weg tussen Sint Anthonis en Landhorst en dan is er opeens zo n prachtig stuk hei.

Rinda verhaalt dat zo mooi in het gastenboek op onze website: Gisteren, aan de rand van het bos. Uitzicht op een stuk heide. Ik stond even stil en dacht: Ja, dit is de reden dat ik vandaag ben opgestaan. Wat een schitterende tocht!

Baantjes zoeken

Dan even verderop de eerste verzorgingspost. Joop, Bart en Onne doen vandaag de eerste aftrap van de verwennerij onderweg. Daarna wordt het baantjes zoeken door het grote woud en je raakt al vlug elke oriëntatie kwijt. Toch goed dat die Jeep van het leger ons steeds helpt herinneren dat we op het

goede spoor zijn. Vaak treffen we ook de markering van het Maas- en Peel-lijnepad. Dus ik moet hier ooit eerder geweest zijn, toen samen met Piet.

Wij komen nu toch wel gevaarlijk dicht bij de grens. Nee, niet de buitenlandse, maar de Limburgse en Tjeu blijft maar praten. Zijn wandelprogramma voor de komende weken is zo indrukwekkend, dat je bijna zou gaan denken: als ik dat nog zou kunnen! En dan noemt hij wandelgezellen uit de snelwandelwereld en bedevaartgangers met ruggewicht tot 16 kilo.

Alle uitingen van Peellandschappen blijven ons omringen. Niet alleen bos, maar ook prachtige vergezichten over bouwland en weiden.

Het lijkt hier nog een beetje op vroeger, toen al onze Brabantse dorpjes nog echt waren. Nee, daarvoor moet je tegenwoordig helemaal te voet naar Westerbeek afzakken.

Kletsnatte klanten

Die mevrouw van Dinges had vannacht om half vier de laatste klanten buiten de deur en is nu alweer de opgewektheid zelve.

Met dat gebuurt van Tjeu ben ik nog vergeten te vertellen dat we al ruim

een uur door de regen stappen. Dus al die gasten bij Dinges: kletsnat. Maar mevrouw heeft geluk, de laatste kilometer (en ook de eerste van vandaag) ging over de harde weg. Dus zo goed als geen slijk op de vloer in dit mooie dorpscafeetje.

Het dorp, dat algemeen D n Twist wordt genoemd, bestaat amper 150 jaar en telt een gemeenschap van nog geen duizend zielen. De kerk, je moet er bijna voor staan om die te vinden, heeft een eigen uitstraling en op het plein ernaast staat een oorlogsmonument dat bijna de enige gebeurtenis uit de geschiedenis weergeeft: het neerstorten van een Lancaster, wat aan de zeven bemanningsleden het leven kostte. Terwijl wij passeren, trekken de meeste jonge mannen richting het voetbalveld. Wij onderhouden ons met een lekker kopje koffie met een Quukske.

Knusse bruggetjes

Na Dinges gaan we weer de regen in en wandelen over verharde paden tussen de landerijen. Maar lang duurt het plaveisel niet. Wij zijn op stap richting de Vredepeel en daar tref je van die zalige paadjes door de bossen van Seberie, met die knusse bruggetjes vooral bekend van het Peelliniep. Veel verder zakken we toch niet af, al zouden de ballonzuilen ons zeker ook nog bekoord hebben.

Net voor Overloon zien we de legerjeep

ROUTE WEGENS Q-KOORTS EEN STUKJE VERLEGD

De zaterdagavond tevoren – het begon al donker te worden – moest Ad Verbakel nog even op pad om een routewijziging door te voeren. Een lokale ondernemer vond het uiteindelijk niet verstandig dat zo'n massa volk vlak langs zijn stallen zou wandelen. Zeker niet nu in deze streek toch sprake is van enige beroering over de volksgezondheid met betrekking tot de Q-koorts.

De omlegging maakte in kilometers niet zo veel uit, alleen jammer van het mooie paadje dat we nu moesten missen.

weer en weten dan dat er weer iets te eten en drinken is. Hier treffen we Regina jr helemaal uit Etten-Leur overgekomen en natuurlijke ook andere leden van onze onvervangbare verzorgingscrew. De regen laat het ondertussen afweten en de hemel krijgt haar vriendelijke uiterlijk weer terug.

Ander aanzicht

Wij zijn inmiddels ook ruim over de helft van onze wandeling. De Peel heeft nu ook een ander aanzicht. De omgeving is netjes verdeeld in partten. Grote boereneenheden behandelen hier de bouwgronden naar eigen inzicht. Elk bedrijf probeert zoveel mogelijk profijt uit zijn grondgebied te halen. Of dat allemaal volgens de oude boerengrondbeginselen gaat zullen we maar overlaten aan de kenners. Zoals Tjeu, die in zijn vorige leven ook weleens met paard en kar onderweg was. En dan vertelt Tjeu over vroeger, de tijd die voor iedereen bijna historie begint te worden.

De omgeving is open en in de verte zien we kerktorens aan de horizon. Je moet hier toch wel een beetje bekend zijn om precies te weten welke toren bij welk dorp hoort.

Frans Leijtens is de eerste deelnemer op de 60 km die ons inhaalt. Het is alsof hij nog zijn rondjes draait op de wielersbaan in Tilburg, een week eerder.

Oploo staat gepland als rustplaats. Het is een verzamelpunt voor meerdere

afstanden. Als wij naar de rustlocatie wandelen, komen anderen ons tegemoet; zij zijn al geweest. In de Marmotte treffen we Mirjam en Noud; onze fotograaf is weer op de fiets en Mirjam stapt zo dadelijk te voet met ons op. Maar eerst even iets fris voor de dorst.

Rondzwerven

Na vertrek maken we een rondje watermolen en treffen daar een standbeeld van Toontje de Dwerf. Een schaapherder die daar leefde rond het begin van de vorige eeuw en die later een legende werd vanwege zijn schuwheid en zwerfversbestaan. De watermolen stamt uit 1725, hij staat bekend als Olliemeulen. Oploo kent trouwens een rijk verleden vanuit de middeleeuwen vanwege zijn oorsprong als Heerlijkheid.

We zwerven daarna wat rond in de omgeving en komen via de Peelkant in de Ullingse bergen terecht. Nu het er bijna opzit voor vandaag mogen we hier nog even de spieren testen op de prachtige zandpaden die ons door het bos leiden en hier en daar ook nog een bergje la-

ten beklimmen. Opvallend hier de fotogalerie die ons een eind op onze zwerftocht door het bos vergezelt.

De slotkilometers van vandaag beginnen bij de laatste rustpost. Henk, onze nieuwe fouragemeester, vertelt dat het de bedoeling was geweest om de post iets verder het bos in te plaatsen, maar daar kon de vrachtwagen niet komen. Deze plek is trouwens ook zeer geschikt voor een overheerlijke soep. Dat doet een mens toch goed na al die inspanningen van de dag.

Even later zien we ook weer die Jeep. En vervolgens komen de Bergen weer in zicht. Nog een paar uurtjes uitzitten tot de laatsten van de echte kilometervreters binnen zijn, en dan kunnen wij ons weer gaan opmaken voor de komende clubwandeling.

Deze tocht kende een mooie opkomst van 1084 deelnemers die ongetwijfeld allemaal, net als Tjeu en ik, hebben genoten van de prachtige omgeving van Wanroij.

-Ad van Asten-

LPS - CLUBKAMPIOENSCHAP

Tussenstand per 20 april 2010

1	Marcelino Sobczak	5395	5	31	Cor Hermsen	1145	2	58	11	Henny van de Haring	650	2
2	Martien v Achterberg	4365	8	32	Klaas Bakker	1110	3	62	11	Anja van Kempen	650	2
3	Wim van Cappelle	4350	8	33	Rini Welten	1080	3		11	Ineke Pijnenburg	650	2
4	Hans Pranger	3580	8	34	Theo Klanke	1070	2			Willy Timmermans	650	2
5	1 Hanny Klumpkens	3245	7	35	Dennis van Reeden	1025	2	65		Claude Herman	580	1
6	Jan Dinnissen	2740	6		Bert Timmermans	1025	2	66	15	Jeannette v Boerdonk	580	1
7	Hugo Prinsen	2540	6	37	Rik Weverbergh	995	2	67		Kees Punselie	580	1
8	Gerrit Arfman	2505	5	38	Gerrit van Haandel	960	2			Henri Floor	500	2
9	Ernst Westerhoff	2440	5	39	Peter van den Brink	945	2	69		Jo van Heugten	410	1
10	Ton de Jong	2360	5	40	Wim van Gemert	940	2			Rolf Craanen	385	1
11	Frank Marchand	2185	5		Ad Verbakel	940	2			Ted Liebrechts	385	1
12	Eric-jan van Oorschot	2120	4		Jelte van der Zee	940	2			Theo Tromp	360	1
13	Frits Mennen	2015	4	43	Co Tops	930	2			Dirk Donders	360	1
14	Pieter Boots	2010	5	6	Riet Emans	930	2			Evert v Ampting	360	1
15	Mart Douven	1980	5	45	Paul Koks	920	3			Wim vd Wittenboer	360	1
	Wilko v Nieuwenhuyzen	1980	5	46	Erik Dikken	855	2	16		Jan van Boerdonk	360	1
17	Cor vd Heijden	1950	4	7	Isis la Croix	855	2			Arie Evegroen	360	1
18	Boetje Huliselan	1930	3	48	Huub Raijmakers	810	2			Richard Klein Bennink	360	1
	Henk Vink	1930	6	8	Connie Raijmakers	810	2			Caroline Dinnissen-Vernie	360	1
20	Jan Asselberghs	1890	3		Sjef Koolen	810	2			Peter vd Ven	360	1
21	Joop Smies	1705	5	51	Hans van Heeswijk	785	2	81		Louis Vernie	360	1
22	2 Coby Visser	1680	5	52	Marco v Heel	750	1			Hans van Grol	360	1
23	Nico van Hassel	1650	4	53	Bart Lutke Schipholt	735	1			Rino Hamelink	360	1
24	Servee Derks	1640	2	54	Gerard Meeuws	720	2			Theo Martens	350	1
25	Ton Seetsen	1475	4	55	9 Lies Wesseling	710	2			Paul Canters	350	1
26	3 Nicole Nacken	1380	3	9	9 Jet vd Bersselaar	710	2			Paul Rohner	350	1
27	4 Anita Pepers	1370	4	57	Koos van der Maden	660	2			17 Ria Bens	350	1
										17 Jeanne v Roosmalen	350	1
										Ton van Dijk	350	1
										17 Rian Lacet	350	1
										17 Ans vd Oetelaar	350	1
										Ger Naber	350	1
										17 Maria vd Berg	350	1
										91 22 Carry Ombelet	345	4
										92 Ben Duin	340	1
										93 23 Mariet Douven	300	1
										Adrie Toonen	300	1
										95 Onne vd Kraan	225	1
										96 Anton Asveld	100	1
										97 24 Mirjam Kies	65	1

AGENDA CLUBKAMPIOENSCHAP

Datum	Startplaats	Soort/Org.	Afstanden	Beloning / Bonus
12-13 mei	Odoorn	Kennedymars DW4D	80 km	360
15-16 mei	Oosterhout	De 80 van Oosterhout	80 km	360
22-23 mei	Schiedam	Int. Wandelweekend RWV	100 EM/24 uur 24 u: 105-144 km 100 km 100 EM 50 km	schema/500 400 schema/400 schema/360 schema/300
22-23 mei	Utrecht	Utrecht - Apeldoorn	75 km (<i>nachttocht</i>)	350
29 mei	Barendrecht	Marijketocht	60 km (<i>dagtocht</i>)	250
4-5 juni	Steenwijk	Kennedymars wsv Tigo	80 km & 60 km	360/250
5-6 juni	B. op Zoom	B. op Zoom-Vlissingen	80 km & 75 km	360/350
5-6 juni	Den Helder	Kennedymars Kon. Marine	80 km	360
11-12 juni	Geldermalsen	Uitdaging vd Betuwe	110 km & 80 km	460/360
12-13 juni	Gulpen	Nacht van Gulpen	70 km	350/100
18-19 juni	Rijsbergen	Kennedymars	80 km (<i>finish 15:00 u</i>)	360
19 juni	Vlissingen	Mars rond Walcheren	65 km (<i>dagtocht</i>)	300
19-20 juni	Amsterdam	A'dam - Leeuwarden	150 km	600
20 juni	Den Oever	Den Oever - Leeuwarden	70 km	275
20 juni	Afferden	DWS Bos- en Heidetocht	60 km (<i>dagtocht</i>)	250

BOS-DUIN-STRANDTOCHT GEHINDERD DOOR BRAND

Wegens de grote duinbrand in Bergen was de organisatie van de Bos- Duin-Strandtocht op 17 april genoodzaakt een deel van het parkoers af te sluiten. Van de geplande 60 km bleef zodoende maar 54 km over. Eigenlijk nèt te weinig voor ons Clubkampioenschap.

Maar nood breekt wet. Dus telt deze Cas-tricumse tocht, waarmee 250 punten te verdienen waren, gewoon mee voor ons puntenklassement. Heel aardig trouwens dat sv De LAT dit ook meteen op haar website wilde vermelden.

LET OP: Deelnemers aan onze clubcompetitie melden zich –bij voorkeur binnen 2 dagen na de tocht – bij **Ad van Asten**: tel. 0499-473767 of per mail: a.asten1@chello.nl

Marcelino in Sittard 'geolied' over de finish

De oudste Kennedymars in Nederland werd dit jaar voor de 47^e keer gewandeld. Als gebruikelijk gebeurde dat op Paaszaterdag. Deze wandeltocht van 80 km bestaat uit twee disciplines: wedstrijdklasse en recreanten.

Vroeger startten de wedstrijddeelnemers een paar uur later en was het voor de recreanten een sport op zich om de eerste wedstrijdwandelaars zo lang mogelijk voor te blijven. En: er waren vluggen bij, waarvan er zelfs een ook zo heette. Daar was geen lol meer aan. Een van onze eigen mensen kon er trouwens ook wat van: Henk Plasman, hij was lang een van de beteren. De clubkleuren van Unitas gingen daarna overheersen en toen was het alleen nog een kwestie van het tijdrecord waarbinnen de finish werd overschreden.

Sinds een paar jaar startten zowel de wedstrijdlopers als de recreanten op dezelfde tijd vanuit de Stadssporthal. Het startschot klinkt precies om 05:00 uur. Voor de wedstrijdwandelaars, die dus voor de meute uitgaan, is er onderweg speciale verzorging en zij worden gecontroleerd op correct wandelen. Hiervoor is een speciaal juryteam op de been. Andere jaren telde de groep die voor de prijzen ging ongeveer 60 deelnemers. Dit jaar was hun aantal opmerkelijk lager: 41 wedstrijdwandelaars. Onder hen 8 lopers die lid zijn van OLAT.

Ruim een uur voorsprong op nummer 2

Persoonlijk heb ik het gebeuren dit jaar niet van nabij mee gemaakt. Omdat ik 22 jaar op Paaszaterdag niet thuis was, maar ook in die buurt rond kuierde, blijft het je toch interesseren. 's Middags omstreeks 2 uur dus even gekeken naar teletekst op de Limburgse zender L1, en daar stond het al: *'Marcelino Sobczak wint Kennedymars Sittard'*.

Later zag ik hem ook finishen op dezelfde zender. Als een geolie-

de robot ging Marcelino richting de eindstreep. De sporthal was bijna leeg, maar toch bleef hij maar in dezelfde cadans doorgaan tot aan de finish, en dat bracht een score van 7 uur 57 minuten en 19 seconden op de tijd klok. Gelukkig was Carry Ombelet in de buurt om Marcelino op te vangen en hem daarna de hal uit te begeleiden. Zo konden wij met eigen ogen constateren dat een prestatie van dergelijke omvang ook bij de grootste atleten zijn tol eist.

Meer dan een vol uur later kwam Victor Mennen als tweede over de streep. Verbazend was de tijd die onze eigen Servee Derks kon laten noteren. Slechts op een minuutje na Victor kwam hij binnen, direct gevolgd door Boetje Huliselan. Achteraf vertelde Boetje dat hij Servee als een speer weg zag gaan, terwijl hij zelf als het ware nog op stoom moest komen. Tussen de regenbuitjes en windvlagen door probeerde hij geregeld om Servee in te halen. Maar telkens als hij dacht: 'nu lukt het', raakte hij toch weer het directe contact kwijt. Dus petje af voor Servee en natuurlijk ook voor Boetje die de uitdaging nooit uit de weg gaat. Het blijven rare mannekes, die snelwandelaars!

In het overzicht op deze pagina's ziet u dat de volgende 6 plaatsen worden ingenomen door deelnemers van andere clubs. De OLAT-leden Martien van Achterberg, Wim van Cappelle, Marco van Heel, Frits Mennen (al 30 keer van de partij) en Bert Timmermans, deden het rustig aan. Kees Gosens kwam binnen als laatste wedstrijdloper, een goed kwartier voor de tijdslimiet.

Recreanten

In totaal deden dit jaar 2976 wandelaars mee aan de Kennedymars. Voor omroep L1 vertelde Ad van der Loo, voorzitter van de organisatie in Sittard, dat dit wel een beetje teleurstelde. Toch zag hij het niet als een structurele achteruitgang, maar als een direct gevolg van het slechte voorjaarsweer en de voorspelling voor die dag.

Uiteindelijk haalden 2171 wandelaars de eindstreep. De laatste kwam de volgende nacht binnen om 5 minuten over een.

OLAT is in Sittard altijd goed vertegenwoordigd. Dit jaar distilleerden wij 60 clubgenoten uit die eindeloze rij namen. Opmerkelijk toch ook weer een paar namen van OLAT-leden die zich recreant laten noemen, maar die allerminst onder hoeven doen voor de wedstrijdlopers. Ik noem ze maar even bij naam: Ton de Jong (10:56), Bart Lutke Schipholt (11:11), Eric-jan v Oorschot (11:29), Ernst Westerhoff (11:40), Cor vd Heijden (11:42), Jan Dinissen (11:46) en Hans Pranger (11:46).

Mart Douven wandelde hier zijn 125^e Kennedymars en had daar 12 uur en 5 minuten voor nodig (hij is inmiddels iets kleiner dan bij zijn eerste tocht). Verder vindt u uw favorieten met aankomsttijd achter de naam in het schema hiernaast. Let even op bij Lies en Jet, de dames van respectievelijk onze voorzitter en penningmeester. Allen gefeliciteerd met jullie geleverde prestatie.

-Ad van Asten-

UITSLAG WEDSTRIJD SITTARD (in tijdsduur)

1	Marcelino Sobczak *)	Unitas	6x	7:57:19
2	Victor Mennen	Unitas	32x	9:15:53
3	Servee Derks	OLAT	20x	9:16:59
4	Boetje Huliselan	OLAT	7x	9:32:16
5	Frank van Der Gulik		6x	9:37:16
6	Marleen Radder		19x	9:42:44
7	Herman van Buggenum		16x	9:53:15
8	Rob Frielink		7x	9:56:36
9	Pedro Huntjens		25x	9:57:19
10	Peter Beijer		19x	10:01:25
14	Martien van Achterberg	OLAT	4x	10:13:12
25	Wim van Cappelle	OLAT	1x	10:37:29
33	Marco van Heel	OLAT	7x	11:06:58
36	Frits Mennen	OLAT	30x	11:16:17
40	Bert Timmermans	OLAT	2x	11:39:40
41	Kees Gosens		8x	11:43:25

*) = Ook lid van OLAT

OP DE FOTO'S:

Rinda Scheltens en Wilko van Nieuwenhuizen; daaronder Lies Wesseling (met paraplu).

LINKER PAG.:

Henk Plasman (I) vergezelt Pedro Huntjen; Servee Derks (162); Marcelino Sobczak (173) en Ad Verbakel.

UITSLAG RECREANTEN (in tijdsduur)

Ton de Jong	10:56	Cor vd Heijden	11:42
Bart Lutke Schipholt	11:11	Jan Dinnissen	11:46
Eric-jan v Oorschot	11:29	Hans Pranger	11:46
Ernst Westerhoff	11:40	Mart Douven	12:05

UITSLAG RECREANTEN OVERIG (op tijd van binnenkomst)

Peter vd Brink	17:15	Pieter Boots	19:14
Gerrit Arfman	17:17	Ad Verbakel	19:17
Hugo Prinsen	17:24	Jan van Boerdonk	19:18
Rinda Scheltens	17:27	Koos vd Maden	19:20
Wilko v Nieuwenhuizen	17:25	Rini Welten	19:43
Nicole Nacken	17:29	Gerard Meeuws	19:44
Frank Marchand	17:34	Dirk Donders	19:45
Isis Lacroix	17:57	Nico van Hassel	19:46
Erik Dikken	17:57	Evert van Ampting	19:46
Ton Seetsen	18:04	Jelte vd Zee	19:52
Sjef Koolen	18:10	Louis Vernie	20:06
Hans van Heeswijk	18:13	Caroline Dinnissen-Vernie	20:08
Rob van Stuivenberg	18:14	Hans van Grol	20:09
Cor Hermsen	18:15	Wim vd Wittenboer	20:50
Joop Smies	18:17	Jet vd Bersselaar	21:32
Hanny Klumpkens	18:23	Lies Wesseling	21:34
Jo van Heugten	18:31	Theo Tromp	22:10
Rolf Craanen	18:48	Richard Klein Bennink	22:25
Rik Weverbergh	18:54	Coby Visser	23:41
Ted Liebrechts	18:55	Henk Vink	23:41
Roel vd Wijst	19:13	Arie Evegroen	23:53
Anita Pepers	19:13	Peter vd Ven	23:53

RWV uurwedstrijd snelwandelen, Dordrecht, 21 mrt 2010

Mannen 1 uur

	Naam	Club	5.000 m	10.000 m	1 uur
1	Jacques v Bremen	RWV	22:23:7	0:48:18	12.200 m
2	Marcelino Sobczak *)	Unitas	24:42:3	0:49:32	12.124 m
3	Dirk Bogaert	NCME	25:14:3	0:51:38	11.595 m
5	Dennis van Reeden	OLAT	26:56.8	0:54:15	11.070 m
20	Paul Koks *)	Haag Atl.	0:38:23		7.691 m

*) = ook lid van OLAT

Nederlands Record: gevestigd door Nico Schroten (RWV, geb. 1934) op de 10.000 meter, in een tijd van 1:09:33,5.

Bij de vrouwen liep Carry Ombelet 3000 m in een tijd van 22:38:2.

Agenda snelwandelwedstrijden en prestatietochten

Datum	Plaats	Informatie
13 mei	Gouda	Eerste wedstrijd drieluik RWV: 5000 m voor A/B-junioren, senioren en veteranen; 3000 m C-junioren; 1000 m voor D-junioren en pupillen. Op Atletiekbaan Groenenhovenweg, Gouda
22-23 mei	Schiedam	Wandelweekend RWV. Prestatietochten & snelwandelwedstrijden van 50 km t/m 100 EM & 24 u. Start: kantine handbalvereniging DWS, sportpark Thurlede (Beatrixpark), Parkweg, 3119 CA Schiedam. Info & inschrijven: Yvon & Sico Wiekerad, 010 - 4734674, of info@rotterdamsewandelsportvereniging.nl zie ook: www.rotterdamsewandelsportvereniging.nl
23 mei	Barendrecht	Open Zuid-Hollandse Kampioenschappen voor mannen, vrouwen, masters en junioren A/B
04 juni	Echt	Pepijnloop: 5 km wegwedstrijd, start 19:30 uur
13 juni	Oosterhout	NK snelwandelen voor Veteranen: 3000 m vrouwen, 5000 m mannen

Amsterdam - Hoorn: er komt altijd een laatste keer

Er komt altijd een laatste keer. En nu is dat zo voor deze prestatie-/recreatieve wandeling, die dit jaar voor de 45e keer wordt gewandeld. In 1964 was de eerste aflevering, vertelde mij Constant Dedel die de eerste keer meewandelde. Eén keer is A'dam-Hoorn afgelast. Dat was vanwege de mond- en klauwzeeraffaire.

In de eerste jaren was er alleen de prestatietocht met ieder jaar ongeveer honderd deelnemers. De laatste jaren kwam daar de recreatieve versie bij; over het zelfde parcours, omdat de prestatieklassen nog maar uit zo'n 25 deelnemers bestond.

De te wandelen afstand is in de loop der jaren steeds langer geworden. Drukke gedeelten door Landsmeer en Purmerend zijn uit het parcours gehaald; nu gaan we door natuurgebied 't Twiske, evenwijdig aan Landsmeer maar wel aantrekkelijker om te wandelen, en omcirkelen Purmerend. Eerst was de afstand 38 km, daarna werd het 40 km en de laatste jaren is het de marathonafstand: 42 km 195 meter.

De start in Amsterdam-Noord is in al die jaren hetzelfde gebleven. Alleen is de oude kantine van de speeltuinvereniging de laatste jaren vervangen door een nieuw gebouw met kantine. In Hoorn is de aankomst wel veranderd. We zijn daar meeverhuisd met AV Hollandia, eerst in het park achter de haven (prachtige laatste kilometers langs de dijk, het havenhoofd en de haven met ophaalbrug), nu minder mooie laatste kilometers langs een drukke weg naar een nog hectischer kruispunt aan de andere kant van Hoorn. Wel dichterbij het NS station.

Prestatiewandelaar zonder haast

Op zaterdagmorgen 27 maart 2010 tussen 09:00 en 10:00 uur vertrekken er ongeveer 85 recreatieve wandelaars, zonder haast. De prestatiewandelaars – de meesten met wel veel haast – gaan om precies 10:45 uur op pad. Tevoren wat gebladerd in mijn

DE ALLERLAATSTE AMSTERDAM - HOORN

Op 27 maart werd de laatste wandelmarathon Amsterdam-Hoorn gelopen. Het was de 45^e uitvoering. Er waren 25 deelnemers. Deze prestatietocht werd gewonnen door Theo Koenis van sv De LAT, in de tijd van 4:28:08. Frank van der Gulik deed er precies 50 seconden langer over.

De snelste man van OLAT was Boetje Huliselan in 4:53:44. Verder slaagde Martien van Achterberg (ook OLAT) erin om binnen de 'gouden' tijdslimiet te finishen; zijn tijd was 5:02:28. Dennis van Reeden liep op zilver en had 5 uur, 26 minuten en 31 seconden nodig voor deze afstand van ruim 42 km. Hans Pranger liet een bronzen tijd noteren van 5:38:11.

De limieten voor goud, zilver en brons zijn op deze prestatie-wandeling gesteld op respectievelijk 5:06:53, 5:37:34 en 6:15:04. Voor recreatieve wandelaars geldt dat zij binnen 6 uur, 40 minuten en 52 seconden binnen moeten zijn.

Klaas Bakker, in deze omgeving kind aan huis, besefte dat het de laatste keer zou zijn dat hij deze toch wel bijzondere wandeling mee zou maken. Hij ging als een toerist door 't Twiske en finishte zonder klok, maar wel met een applaus.

-AvA-

oude wandelboekjes en gezien dat dit mijn 25^e deelname is, wat een mooie afsluiting betekent. Ik ben de enige prestatiewandelaar zonder haast. Remke Rutgers gelooft het vandaag ook wel, en samen wandelen we richting Hoorn. Als hekkensluiters verwijderen we nog enkele papieren pijlen in 't Twiske. De krijtpijlen verwijderen zichzelf; er wordt regen verwacht in de latere uren.

Niemand meer aanwezig op de finishlijn

Andere jaren worden er nog veel recreatieve wandelaars ingehaald. Deze keer passeren we er toch ook nog enkele in de laatste kilometers. Nu en dan hebben we een rugwindje. Tot Purmerend zijn we steeds als laatste bij de verzorgingsposten. Het is lente, maar daar is in de weidegebieden van Noord-Holland nog niet veel van te zien na de lange winter. Er is vloeibare mest geïnjecteerd, dat is goed te ruiken. Weidevogels (kieviten, grutto's) hebben we weinig gezien of gehoord. Wel kruisen veel ganzen, eenden en een verdwaalde zwaan of blauwe reiger ons pad.

Het weer is prima, eerst af en toe zon, later wordt het minder en na afloop, als we ook het kruispunt overleefd hebben op weg naar de kantine van AV Hollandia, voelen we de eerste druppels. Op de finishlijn is overigens niemand meer aanwezig, zo laat komen we binnen.

Op de prestatietocht zijn hier van OLAT ook Boetje, Dennis, Martien van Achterberg en Hans Pranger. Vanuit Brabant is het altijd een lange dag: vroeg op en laat thuis, vooral met deze finishtijd. Vanuit Den Bosch rijden er geen treinen naar Vught (ProRail aan het werk). Dus eerst met de NS-bus naar Boxtel en dan terug met de NS-bus naar Vught. Om 21:00 uur ben ik thuis.

Maar Noord-Holland is mijn geboorteprovincie, daar ga je toch af en toe naar terug als de gelegenheid zich voordoet.

-Klaas Bakker-

Wandelmarathon Amsterdam-Hoorn, 27 maart

	Naam	Club	Tijd
1	Theo Koenis	De LAT	4:28:08
2	Frank van der Gulik	De LAT	4:28:58
3	Marcel Dekker	De LAT	4:31:41
4	Hans van der Knaap	RWV	4:48:20
5	Boudewijn Blom-Hertbeek	De LAT	4:49:10

PRIKBORD

ÉÉN OLAT-POST OP VIERDAAGSE

Al ruim dertig jaar staat OLAT in Nijmegen voor de wandelaars klaar. Belangrijk voor de naamsbekendheid en zichtbaarheid van de vereniging, maar ook voor de wandelaar zelf. Die treft tussen alle dure hocagegelegenheden bij OLAT een post met wandelvriendelijke prijzen.

Ook in 2010 ontbreekt OLAT niet langs de route. Met **Sjaan Verbakel** als enige ervaren kracht 'in het veld' staat een nieuwe ploeg vrijwilligers klaar om tijdens de Vierdaagse de wandelaar te verzorgen. Omdat de groep niet zo heel groot is en ook vrijwel geheel onervaren, is besloten dit jaar maar één OLAT-post op te zetten. Op die manier kunnen de vrijwilligers de eer van onze club hoog houden zonder zichzelf en de wandelaar tekort te doen. Om goed voorbereid te zijn, volgt er in mei nog een avondje oefenen met schijnbaar eenvoudige, maar essentiële zaken als het opzetten van een tent en het aansluiten van gasflessen etc.

De posten staan dit jaar op de volgende locaties:

Di	Oosterhout	(vorig jaar post 2)
Wo	Alverna	(vorig jaar post 1)
Do	Bredeweg	(vorig jaar post 2)
Vrij	Overasselt	(vorig jaar post 1)

De bekende post aan de Bredeweg

Wilfried, Boetje en Paul in één team: nog nooit vertoond

Estafette wedstrijdhesje wisselen: Carry & Klaas

'De Bestuurders' wandelen samen, maar 'zonder bestuurders loopt het ook'

Leden van verschillende verenigingen kwamen in Loon op Zand uit met één estafetteploeg. Nog nooit vertoond in de wandelwereld. En dat het bestuursleden waren, maakte het nog opmerkelijker.

„Ik hoorde ooit dat het halverwege de vorige eeuw niet eens mogelijk was dat een RWV-lid een relatie had met iemand van De LAT”, vertelt **Boetje Huliselan** van wie het plan afkomstig is. „Zo erg is het tegenwoordig gelukkig niet meer, maar helemaal verdwenen zijn zulke sentimenten ook niet. Dat heeft mij aan het denken gezet. Ik vind: je moet als vereniging juist zoveel mogelijk samenwerken in plaats van tegen elkaar in.”

Bij **Gijs den Ouden** (RWV) en **Paul Altena** (De LAT) ontmoette hij veel bijval voor zijn plan om gezamenlijk aan een wandelevenement mee te doen. De keus viel op de Nacht van Loon, omdat bij Hart van Brabant (net als OLAT, RWV en De LAT) zowel prestatie als lange afstand in het pakket zit. Bij HvB was helaas geen bestuurslid

te vinden voor de estafetteploeg, en **Ad Leermakers** kon zelf niet meedoen omdat hij al wedstrijdloper was. RWV vaardigde bestuurslid **Wilfried van Bremen** af; LAT-voorzitter **Paul Altena** wilde graag zelf lopen en namens OLAT was natuurlijk **Boetje van de partij**.

„Wat jullie kunnen, kunnen wij ook”, dachten de dames die de verzorging van het drietal zouden doen: **Carry Ombelet** (OLAT), **Remke Rutgers** (De LAT), **Ariane van der Vlist** en **Loes van Bremen** (RWV). En zo kwam er – geheel in de geest van het manifest van 'De Bestuurders' – nog een gemengd estafetteploeg bij. Per slot van rekening hoefden ze niet alle vier permanent met verzorging bezig te zijn en dan was een paar rondjes wandelen zelfs een mooie afwisseling.

Remke Rutgers wist **Klaas Bakker** nog op te trommelen, en Carry zorgde voor mooie groene T-shirts met de prikkelende opdruk 'Zonder bestuurders loopt het ook'. De estafetteploeg kreeg daar nog een wedstrijdhesje overheen, waar men zich bij een gemiddeld tempo van 7,5 km per uur in of uit moest wurmen. Dat leverde aardige actiefoto's op.

De veelvuldige wissels in hun ploeg, steeds na een of twee rondjes van goed 4 km, maakten het volgens Klaas best pittig. „Het leek wel een intervaltraining”, zegt hij. „Boetje had het rustiger, die kon de hele nacht gewoon doorlopen.” Maar dat kwam ook doordat Paul nog niet hersteld was van zijn ski-ongeluk en niet lang achter elkaar kon lopen.

Team 'De Bestuurders' eindigde op de vierde plaats. „Het ging ons niet om het resultaat, maar om de boodschap die we wilden uitdragen”, zegt Boetje. Daar zijn ze in elk geval prima in geslaagd.

FILOSOFEREN OVER BOTERHAM

Het is bekend dat niet alleen lijf & leden profijt hebben van een stevige wandeling; ook de geest vaart er wel bij. Onder het lopen borrelen vanzelf allerlei gedachten op. En waarom zou je die niet delen met je wandelgenoten? Zo filosofeerden **Paul Skivington** en **Ad van Asten** tijdens de Paastocht uitgebreid over de herkomst van het woord boterham. Ze kwamen er niet uit. En toen Paul thuis allerlei dikke woordenboeken opsloeg, bleek dat de taalgeleerden het ook al niet eens waren, vooral niet over dat 'ham'. Een homp, een brok, een kluit? Een beboterd stuk brood? Wie zal het zeggen.

Ach, zolang OLAT maar gesmeerde boterhammen blijft serveren op de verzorgingsposten, zal het ons eerlijk gezegd (boterham)worst zijn.

Andermaal het spoor bijster bovenop een kale hoogvlakte

Hoe de Hallembaye te bedwingen?

Van Toon mogen we deze zaterdagmorgen een uurtje langer uitslapen. Ik kuier op mijn dooie gemak naar de bushalte en daar staan ze al op mij te wachten. Na een lange winterpauze allemaal bekende gezichten.

Wij gaan op weg en komen voorbij het laatste bolwerk op Nederlands grondgebied: Chateau Neercanne. Dan zijn we in België en ook meteen op de plaats van bestemming van deze clubreis: Jeker en Maos in Kanne. De liefhebbers kunnen daar een kopje koffie drinken, of anders maar direct en route.

Piet heeft er echt zin en probeert in het spoor van Sytse te blijven. Voor mij een geluk dat Rien niet echt de vorm van de dag te pakken heeft; ik kan hem redelijk volgen. Anton en Nelly komen voorbij en zien dat het goed gaat, zij kunnen in hun eigen tempo de tocht afmaken.

Toch indrukwekkend die mooie brug over het Albertkanaal. Voor de voet-

gangers hebben ze even voorbij de sloot een gat in het brugdek gemaakt, zodat we rechtstreeks kunnen afdalen naar de begane grond. Daar heet het trouwens Avergat en de achterzijde van de huizen is hier meteen tegen de mergelheuvels gebouwd. Vanwege een constante temperatuur in de grotten zijn deze bijzonder geschikt voor de champignonenteelt. Iedereen heeft hier in zijn grotje in de achtertuin vast een eigen voorraadje opgeslagen.

Alle paden leiden naar...

Wij wandelen door een mooi begroeid dal van de Jeker, met uitzicht op het dorpskerkje van Eben.

Al dat moois is betrekkelijk als wij even later in de buurt van een voormalige mergelgroeve komen. Hier is het desolaat en wij vragen ons af: hoezo natuurwandeling? Bij Eben-Emael raken

wij dan ook nog ons spoor bijster. De markering is blijkbaar een ander pad ingeslagen dat wij over het hoofd hebben gezien. Maar niet getreurd, alle paden leiden naar Eben Ezer.

Even later biedt de hoogvlakte uitzicht op de contouren van dorpjes in de verte: Bolder, Zichen en Zussen. Wie kent ze niet! Mirjam haalt ons in en even zijn wij afgeleid door activiteiten beneden ons in de afgrond. Tussen rookpluimen van verbrand overschot uit ons dagelijks bestaan zijn weer anderen bezig met het opbouwen van kabelbanen. Het leven is hier simpel en de mensen op elkaar aangewezen. De vlakte heeft haar geheimen aan ons prijsgegeven en wij dalen snel af over een holle weg, die ons in Wonck brengt.

Verdwaald!

Omdat het niet de tijd van het jaar is om daar iets te zoeken, kiezen wij ook meteen het eerste en beste paadje dat ons rechtstreeks naar het dal van de Geer brengt. Het riviertje kronkelt door een houtwal die voor een wandeling toegankelijk is via een draaiportje. Hier horen alleen voetgangers te komen.

Hoe anders is dat weer even verder, waar we alle gemak van een betonbaan benutten om vooruit te komen. Links van ons een gecultiveerde glooiende heuvelrug, die in zich weer een andere snelle weg herbergt: een zes kilometer lange ondergrondse spoortunnel, de langste van België.

Wij gaan nog even terug naar Wonck, maar dat is alleen maar om onze goede draai te kunnen vinden naar de hoogte van Froidmont. En hier gebeurt het andermaal: de drie musketiers gaan op dwaaltocht. Wij hebben ze toch duidelijk voor ons zien wandelen, die anderen. Markering is er niet en wij passeren de een na de andere boomgaard totdat we zelfs in een dorpje terecht komen. Maar goed dat Mirjam Frans spreekt, want aan Rien en Ad heeft ze niets om de weg te vragen.

Hoe raak je een hond kwijt?

Frans dus zegt dat wij terug moeten. Dat hadden wij inmiddels ook wel door. Nog maar even voor de zekerheid aan die twee fietsers gevraagd: die hebben een fietskaart en daarmee is meteen de goed richting bekeken.

De essentie van deze wandeling is echter niet de juiste weg naar de finish, maar: hoe raken we die honden kwijt. Tijdens ons stilstaan met die fietsers komen namelijk twee honden als bekenden bij ons staan en daar komen we

niet meer vanaf. Nou ja, eentje houdt het na een halfuurtje voor gezien en taait af. De ander blijft ons volgen.

Vanaf de hoogvlakte duiken we de vallei weer in en het zal ergens op het mooiste punt van de Hallembaye zijn geweest dat we toch weer het verkeerde straatje kiezen. Dwars door een boomgaard en langs een vervallen schuurtje komen op een kruispunt, met een stenen wegwijk uit het jaar 1671. Er steekt een boerendrama achter, maar dit is niet het moment om ons daar druk over te maken. Wij moeten die hond kwijt, maar hoe?

Weer een andere Frans vertelt dat hij de achtergebleven hond hier geregeld treft. Ondertussen voeren wij de andere hond krentenbollen.

Toch blij dat we de markering weer

hebben opgespoord, volgen wij de macadamweg. Rien herkent een punt van de routebeschrijving: Trou d Enfer. E n ding staat vast: dalen is naar beneden en stijgen omhoog. Wij volgen de route naar beneden. En er staat stijgen. Het kan niet waar zijn... In plaats van naar Heure-le-Romain te gaan, zijn wij op weg naar Haccourt.

De Dommel in

Mirjam weet zich geen raad met de hond. Coureurs die de Hallembaye af komen flitsen, schrikken zich dood en wensen ons naar elk ander plekje in België. Automobilisten toeteren om het hardst alsof ze onze vrienden zijn; ondertussen wensen wij het beest de Dommel in.

En zo doorkruisen wij het voorstadsje tot aan de brug en vervolgens door Haccourt naar de brug over de Maas bij Vis. Mirjam heeft dan haar plan getrokken. Terwijl Rien en ik op het terras van de PamPam heerlijk uitrusten, gaat zij op zoek naar de plaatselijke politie. Die neemt Bram maar al te graag

in ontvangst. De hond draagt een chip in het oor, dus dat wordt afrekenen. Ondertussen hebben Rien en ik gezelschap gekregen van twee dames. Zij hebben graag een gesprekje met Frans, die een eindje verder een tukje doet in de bus. Een kwartiertje later staat de hele verzorgingscrew bij de PamPam om alle achterblijvers naar het eindpunt voor vandaag te brengen: een kroeg in Dalhem.

Het bleef nog een tijdje gezellig in het dorp. En die vrolijke Frans vraagt zich zondagmorgen natuurlijk af waar hij zijn pet heeft gelaten. Tot de volgende wandelreis op de GR 56 van Longfaye naar Krinkelt.

-Ad van Asten-

Twée families altijd samen met de kinderen op pad

Het begon eigenlijk met Enith en Kelly, die van jongsafaan bij elkaar op school zaten en onafscheidelijk werden. Van lieverlede raakten ook hun moeders Trea en Ingrid hecht bevriend. Regelmatig gewandeld werd er toen ook al. Maar nu zijn het twee complete families die op de OLAT winterserietochten samen optrekken: vier volwassenen, zeven kinderen en twee honden. Sinds een paar jaar slaan ze er niet eentje over.

„Héél bijzonder“, dacht Frans van den Boom, die de families Kuipers en Van Hulsten uit Best was tegengekomen tijdens de Paastocht in Asten. Wandelen in gezinsverband zie je niet vaak meer. Bij terugkeer in het startlokaal had hij ze meteen op de foto gezet, onder het motto ‘de jeugd heeft de toekomst’.

Vanzelf zo gegroeid

„Héél bijzonder“, beaamt Ingrid, de moeder van Nick, Kelly, Tara en Colin. „Wij zijn inderdaad een van de weinige ouders die kinderen meenemen, zeker onder de tien jaar. Vroeger werd er wel gesputterd: alwéér wandelen? En Kelly vond het saai zonder Enith. Maar nu met z'n allen vindt iedereen het heel leuk. Het is vanzelf zo gegroeid. Het is ook echt heerlijk om er een zondag in de maand uit te zijn. We zijn heel blij dat de OLAT winterserie er is.“ Zodra het jaarprogramma bekend is, zetten alletwee de families de data meteen in hun agenda, vertelt Ingrid.

Vanwege de kinderen doen ze altijd afstanden van zo'n 10 kilometer; bij de Paastocht waren het er zelfs 13,2. Dat Colin al zulke afstanden meeloopt, vindt zijn moeder heel knap. „Toen hij tussen de 3½ en 4½ jaar oud was liep hij al tochten van 7 kilometer“, zegt ze trots. Nog niet zo lang geleden mocht Colin bij papa ‘in de nek’ als het niet meer ging. Maar de laatste tochten heeft hij geheel op eigen benen voltooid. En hij is net vijf.

Ingrid beschouwt hun gezamenlijke wandeltochten als een waardevolle ervaring en hoopt dat de kinderen er later met plezier aan terugdenken. Zo is het met haar ook gegaan: „Bij ons thuis had niemand een rijbewijs, dus we deden alles met trein of bus, of anders gewoon lopend. Ook heb ik heb als kind heel veel rondgewandeld in de bossen rond Joe Mann in Best. Toen ik net verkering had met John, maakten we trektochten in Oostenrijk en Engeland. Daar bewaar ik fijne herinneringen aan. Als de kinderen straks wat ouder zijn, hoop ik met hen ook nog eens door

Engeland te trekken, over de Coast to Coast bijvoorbeeld. De winterserietochten bij OLAT zijn daarvoor een mooie training, al weten ze dat zelf nog niet.“

Als trouwe wandelaars bij OLAT hebben ze weleens overwogen of ze lid zouden worden. Ingrid: „Maar toen we het gingen uitrekenen, bleek het voor ons geen voordeel op te leveren. Dus houden we het zoals het nu is. We voelen ons wel thuis bij OLAT. Op de verzorgingsposten krijgen de kinderen meestal iets extra's, van die aardige meneer van de kamelensoep.“

-MK-

De wandelfamilies Kuipers en Van Hulsten uit Best.

Achteraan v.l.n.r. vader Hans Kuipers met dochter Sandy (14); Nick (13), vader John en zus Kelly (11) van Hulsten met hartsvriendin Enith (11) Kuipers.

Voorste rij v.l.n.r. moeder Trea Kuipers met zoon Colin (9) en hun hond Joyca; Tara van Hulsten (bijna 10), broertje Colin (net 5), hond Kruiemeltje en moeder Ingrid. De jongste Colin is vernoemd naar de oudste.

IMPRESSIES CLUBREIS KANNE

Een van de leuke dingen van de OLAT clubreizen is, dat je stukjes geschiedenis tegenkomt die niet in de schoolboekjes staan.

Neem nou zo'n excentrieke toren in Eben-Emael, niet ver van Kanne. Met zijn enorme gevleugelde figuren die vanaf elke hoek dreigend op ons neerkijken, ziet hij er niet bepaald vriendelijk uit.

Maar degene die dit bedacht heeft was juist een zeer vredelievend en godvruchtig mens. Deze Robert Garcet bouwde de 'Eben-Ezer' als protest tegen de oorlog. Het bouwwerk zit vol verborgen verwijzingen, ook naar de bijbel. De apocalyptische figuren (stier, sfinx, leeuw en adelaar) zijn ontleend aan de openbaringen van Johannes. En binnen is nog veel meer te zien, maar helaas is daar op een clubreis geen tijd voor.

De toren dient tegenwoordig trouwens o.a. als ontmoetingsplaats voor esperantisten. Misschien een goede tip voor onze eigen **Rob Keetlaer** die zich in esperanto heeft bekwaamd?

Nog een stukje geschiedenis kregen we opgedist op het eindpunt van deze clubreis. In een pittoresk cafeetje te Dalhem maakten we kennis met een van de stamgasten, **Monsieur Pliers**, franstalig maar met Nederlandse achtergrootouders. We zitten hier tenslotte bovenop de taalgrens. Maar dit dorp wordt door iets anders verscheurd, vertelde mr. Pliers: vanaf de tijd van de Franse overheersing, komen in het ene café alleen Vlaamsgezinden ofwel 'Roden',

die tegen Napoleon waren, en in het café een eindje verderop de 'Blauwen', die dus pro-Frans waren. Monsieur Pliers bekende zich als 'Rode' in hart en nieren. Al telt Dalhem maar twee cafés, nooit zul je hem betrappen bij de tegenpartij.

Jo Willems had hem toen al zijn zeer Frans uitzijnde casque weten af te troggelen, in

ruil voor z'n eigen hoofddekseel: een petje met Maxi Cosi-opdruk. De baret, van oerdegelijke kwaliteit, droeg hij al sinds zijn tijd als artillerist, aldus mr. Pliers. We vrezen daarom dat van ruilen huilen komt. Ook al omdat de pet van Jo onze zuiderbuur veel te klein was, terwijl Jo zowat verzoop in de casque.

Op clubreis met een ongenode metgezel

Nooit gedacht dat ik nog eens zou wandelen met een hond. Laat staan op een clubreis, want in de bus mogen ze immers niet mee.

HIJ DOET NIKS HOOR Vroeger was ik echt bang van honden. Tijdens een fietsvakantie in België werd ik ooit een heel eind achterna gezeten door zo'n vals kuitenbijtertje. Jaren later op een eiland voor de Franse kust waren het drie grote loslopende erfhonden die mij de pas afsneden. Ze zagen me van verre komen aanwandelen en posteerden zich dreigend midden op de weg. Uitwijkmogelijkheden waren er niet. Ten einde raad besloot ik te gaan liften. Ik had me nog maar net op de voorbank van een bestelwagentje geïnstalleerd toen er achter mijn rug iets kolossaals en harigs oprees. "Hij doet niks hoor", zei de bestuurder. Achteraf ontzettend grappig natuurlijk.

Ook mijn ommetjes rond Eindhoven waren niet altijd een onverdeeld genoegen. Met als dieptepunt een omhelzing door een hond die zojuist uit het afwateringskanaal was geklommen, enthousiast zijn voorpoten over mijn schouder legde en zijn drijf-natte vacht over mij uit schudde. Brrrrr.

TRUC Naderhand leerde ik dat je honden gewoon moet negeren. Die truc bleek te werken en mijn wandelplezier ging er reuze op vooruit. En toen ik in kringen kwam te verkeren waar zo ongeveer iedereen een viervoeter had rondlopen, begon ik deze diersoort zowaar een héél klein beetje leuk te vinden.

Maar een hond als wandelmaatje? Kom zeg!

AFSLAG GEMIST Op een winderige hoogvlakte tussen Kanne en Visé zijn wij maar weer eens verkeerd gelopen. Bomen of paaltjes zijn hier niet; de grote kei die hier eerder voor verwar-ring zorgde is weg. En we lezen faliekant over het regeltje heen dat ons attendeert op een slecht zichtbare afslag. Na een poosje beseffen we dat we fout zitten: geen markering meer te zien. Andere clubreizigers evenmin. Een dorpeling wijst ons een fietspad dat ons in elk geval de goede kant uit brengt.

Op de hoogvlakte spelen twee honden in een wei. Zodra ze ons zien, komen ze op ons af gerend. Bij kennelijk gebrek aan een baasje volgen de dieren ons door dik en dun, tot we na een lange afdaling aan een drukke autoweg komen. De zwarte met halsband blijft hier achter, het andere exemplaar – een donkergevekt beest met het lijf van een boxer en de brede kaken van een vechthond – wil van geen wijken weten. Als we de weg oversteken, stort hij zich zonder omzien in het verkeer. Kwaai automobilisten zijn ons deel.

HELLEGAT Dwalend door de boomgaarden aan de overzijde raakt de hond soms uit het zicht en concentreren wij ons weer op de route van vandaag. Maar telkens als we denken dat we hem kwijt zijn, duikt 'Bram' (zoals Ad hem intussen heeft gedoopt) weer op. Als we bij een bijzonder wegwijkpunt even lunch-pauze houden, hapt hij gezellig een broodje mee. Vooruit, dan ook meteen maar een foto. Een passerende wandelaar vertelt ons desgevraagd dat de zwarte met halsband hier wel ergens thuishoort, maar deze gevlekte heeft hij nooit eerder gezien.

Met enige moeite hebben we dan al de wit-rode markering teruggevonden. De blijdschap is van korte duur, want het naam-bordje 'Trou d'Enfer' (hellegat) vertelt ons dat we precies in de verkeerde richting lopen. Om niet nog meer tijd te verliezen, besluiten we toch maar de drukke verkeersweg te volgen, dan weten we tenminste waar we zijn.

OOSTINDISCH DOOF Bram heeft zich blijkbaar in zijn kop gezet om met ons mee te wandelen, wat er ook gebeurt. Zijn trouwe volharding heeft wel iets aandoenlijks. Maar hij bezorgt ons ook de nodige problemen, zeker als we de bewoonde wereld naderen. Want luisteren, ho maar; zoveel is intussen wel duidelijk. Hij houdt zich Oostindisch doof voor alle talen die ik ken. Ach, bezat ik maar de talenten van de heilige Franciscus!

Als Bram opnieuw onverhoeds de weg op schiet, kan een stel wielrenners het dier ternauwernood ontwijken. Hun verwensingen in rauw Vlaams gaan vergezeld van universele, niet mis te verstane gebarentaal. Onze ongenode metgezel tippelt onverstoorbaar verder, en zal tot in Visé nog diverse autobestuurders een doodschrik bezorgen. Ons trouwens ook. Het is een wonder dat de hond niet voor onze ogen overreden is.

DWARS DOOR VISÉ Door al het gedoe ontwikkelt zich toch iets van een band. Bram mag dan slecht luisteren, lief is hij wel, zeer aibaar zelfs. Tegen de tijd dat we de grote verkeersbruggen over het kanaal en de Maas bereiken – we trekken dan al minstens vijf kilometer samen op – kan ik me al bijna voorstellen dat-ie mee terug gaat naar Eindhoven. Bijna. Want ik ga 'm inleveren op de plaatselijke gendarmerie. Het dier is behoorlijk moe, en wij schieten niet erg op zo.

In Visé wacht het terras bij de Maasbrug – de vaste OLAT-pleisterplaats halverwege deze tocht. Bram ziet kans om met andere klanten mee naar binnen te glippen en strekt zich uit op de koele vloer, geen beweging meer in te krijgen. Een lekker ijswafeltje brengt hem op andere gedachten. Terwijl Ad en Rien zich in de middagzon tegoed doen aan een welverdiende verfrissing, zetten Bram en ik onze tocht voort. Eerst dwars door Visé naar het hoofdbureau van politie, dat op zaterdag dicht blijkt te zijn, dan naar een bijkantoor dat wel open is. Sommige voetgangers tillen snel hun schoothondje op als ze Bram met z'n grote kop onaan-gelijnd zien naderen. "Hij doet niks hoor", roep ik...

TE LAAT VOOR DE SOEP De politie is er gauw klaar mee: aan de hand van een onderhuidse chip zal zijn baasje opgespoord worden. Weer terug op het terras aan de Maas kan ik nog net een biertje achterover kieperen voordat het kleine busje voorrijdt om mij en vier andere nakomers op te pikken. Om uiteenlopende redenen hebben we allemaal zoveel tijd verloren, dat we zelfs de soeppost niet meer zouden halen.

De dagen erna mijmer ik nog vaak over Bram en onze gedenkwaardige wandeling. Dat had-ie in al zijn vasthoudendheid toch maar mooi voor elkaar gekregen.

-MK-

Van Land's End naar John O'Groats (2)

WOENSDAG 2 SEPTEMBER 2009

3^e ETAPPE: 32 KM

MALHAM - RIBBLEHEAD STATION

Onderweg moeten we noodgedwongen onze LEJOG-route wel eens aanpassen. Voor deze derde etappe was geen overnachtingadres te vinden die paste in onze dagplanning van ongeveer 30 km wandelen. De enige mogelijkheid, Cam Houses B&B, een boerderij halverwege Horton en Hawes, was ermee gestopt. Voor ons is Horton te dichtbij en Hawes te ver weg. Gelukkig is er niet al te ver van de route wel een overnachting mogelijk in de Ribblehead Station Inn. Ribblehead is geen plaats, er is alleen maar een station, naast het Ribblehead viaduct en een B&B dus.

Laat onbijt

Na het bekende English breakfast vertrekken we om 08:50 uur. Jammer dat je in een Inn pas laat kunt ontbijten, we gaan liever wat vroeger op stap. Het is zwaar bewolkt, maar wel droog. We verlaten Malham over Cove Road en na 800 meter nemen we het pad naar Malham Cove. Al spoedig doemt voor ons de reusachtige, massieve kloof op die zeer druk bezocht wordt. De wanden ervan rijzen tachtig meter loodrecht omhoog en hij is ruim 300 meter breed. De kloof is gevormd tijdens de laatste ijstijd. In de eerste jaren van de 19^e eeuw was de gletsjerwaterval van de kloof groter dan de huidige Niagara waterval.

Er is een trap gemaakt van ongeveer vierhonderd, onregelmatig gestapelde

In ons vorige nummer werd de aanloop genomen naar deze nieuwe wandelserie en vertelde Piet over hun door regen geplaagde eerste etappes over de Pennine Way (PW), op weg naar het hoge noorden.

Hier volgen we de twee wandelkameraden weer een stukje verder op de 'LEJOG' (zoals de route Land's End-John O'Groats kortweg wordt genoemd). En het weer is nog steeds niet om over naar huis te schrijven.

stenen. Het is niet gemakkelijk om zo boven te komen, maar dan heb je wel een heel speciaal uitzicht. Je loopt over een limestone (kalksteen) ondergrond die zeer onregelmatig gevormd is. Door verweering zijn er diepe spleten ontstaan en je kunt er heel moeilijk op lopen.

We zoeken naar de markering van de PW, doch die laat het hier totaal afweten. Met kaart en kompas komen we bij een hek uit en daarachter is het rotspad door het ravijn van Watlowes. Wat een indrukwekkend gebied tussen hoog oprijzende bergen om ons heen!

Spookachtige plek

Een markering geeft aan dat we rechtsaf moeten, het volgende ravijn in. Eindelijk zijn we er uit en staan voor een vreemdsoortig meertje. Dit gebied wordt de watersinks genoemd omdat de Malham Tarn Beck hier in de grond

verdwijnt en dan een paar mijl onder de rotsen door gaat om tenslotte bij Malham weer te voorschijn te komen. Jaren geleden dacht men nog dat dit de rivier Aire was, maar proeven met verf wezen uit dat dit niet zo was. Het is een spookachtige plaats, voor je zie je een beek stromen en dan is het water ineens weg.

Iets verderop komen we bij een verkeersweg uit en aan de overkant ligt het grote meer Malham Tarn. We hebben nu pas 4 km afgelegd en zijn al ruim een uur onderweg.

De kortste weg

De Pennine Way gaat om het meer heen om dan over de hoge bergtop van Pen-Y-Ghent naar Horton in Ribblesdale te gaan. Wij nemen echter de kortste weg naar dit dorp, omdat we daarna nog een stuk verder gaan. We houden de Malham Tarn Road aan die naar Stainforth gaat. Er staat een behoorlijk straffe tegenwind, dus de fleecetruien blijven aan.

Tot aan Sannat Hall Farm is het 8 km en al die tijd komen we bijna geen verkeer tegen. Halverwege kunnen we achter een huis in de luwte een koffiepauze houden. Hier en daar staat een eenzame boerderij, en opvallend is dat de meeste daarvan verlaten zijn.

Bij Sannat Hall Farm slaan we linksaf en snel daarna rechtsaf. Het is inmiddels 12:00 uur. We volgen nu de markeringen van de Ribble Way, een streekpad in het Ribblesdale. Het is een modderige track met diepe plassen.

Na 3,5 km komen we uit op de B-6479 en houden deze weg aan naar Horton. Vlak voor het dorp zien we dat men druk bezig is op twee grote *quarrys* (steenaftgravingen) om de bergrug compleet af te graven. Regelmatig hoor je explosies om gaten in de berg te maken. Vrachttreinen rijden af en aan om het afgegraven materiaal af te voeren. We lopen het dorp Horton in Ribblesdale binnen en zien op een grote steen dat we welkom zijn. We hebben zin in wat warm te eten, doch het bekende wandelaars-café Pen-Y-Ghent heeft dat niet, dus lopen we naar binnen bij het Crown Hotel en bestellen daar een groot bord soep. Het is half twee in de middag en we hebben nu ruim 18 km gelopen.

Een half uur later nemen we vanaf het Crown Hotel een smalle landweg en gaan door het gehucht New Houses. We krijgen een klein regenbuitje over ons heen en lopen de weg een 4 km uit tot we bij Birkwith Farm uitkomen.

Grote blubberzooi

Een *signpost* geeft de track aan naar Netherlodge Farm. Dit is nog steeds de Ribble Way en het pad een grote blubberzooi. Gelukkig is de markering hier goed. We steken een nieuwe houten voetbrug over van de Cam Beck. De regenjacks kunnen weer tevoorschijn worden gehaald en het zal verder de hele middag drijfnat blijven. Na de brug over de River Ribble eerst langs Lodge Hall en dan de B-6479 op naar Ribbleshead.

Vlak bij het Ribbleshead Station ligt het prachtige viaduct, maar in de regen is daar weinig van te zien, laat staan om daar een foto van te kunnen maken. Om 16:20 uur komen we aan bij B&B Station Inn. Ook hier is het weer een kleine kamer. Als Wim onder de douche staat, blijkt de afvoer niet te werken. Een monteur komt dat later verhelpen. De mobiele telefoon doet het hier ook niet, dus deze keer een belletje naar huis met de pay-phone. Het

is 's avonds gezellig druk in het restaurant en we drinken een lekker wijntje bij het diner.

DONDERDAG 3 SEPTEMBER 2009

4^e ETAPPE: 36 KM

RIBBLESHEAD STATION - TAN HILL INN

Vandaag zal het met 36 km een van de langste etappes in onze planning zijn. We denken dat dit wel kan, omdat in tegenstelling tot de eerste dagen, nu het traject hoofdzakelijk over gewone wegen zal gaan. Helaas kunnen we weer niet zo vroeg ontbijten als we zouden willen, want we kunnen niet eerder dan 08:30 uur terecht in de eetkamer. We ontbijten gezamenlijk met een aantal dames die de Dales Way wandelen. Dat is een Lange-Afstand-Wandelpad door de Yorkshire Dales. Het regent behoorlijk en er staat een harde wind, geen prettig vooruitzicht. We wijzigen meteen onze route. Nu niet de PW volgen over de Cam High Road, een oude *Packhorse Way*, maar via de B-6255 direct naar Hawes. Dat is zelfs iets langer, maar dan wel over een asfaltweg en niet door de modder.

Om 09:00 uur gaan we op pad, diep weggedoken in onze regenjacks. De weg naar Hawes is lang, ruim 11 mijl,

en er valt niets te beleven. Zo nu en dan passeert er een auto, echt druk is het niet. Na zo'n 8 mijl biedt een vriendelijke dame ons een lift aan naar Hawes, dat slaan we in de stromende regen niet af.

Ze zet ons af bij Penny Garth Caf , waar we naar binnen gaan en grote bekers hete koffie bestellen. We trakteren ons daarbij op een paar lekkere stukken bessen taart. Bij de bank halen we nog wat Britse Ponden uit de muur en in een winkeltje ziet Piet dat ze er mooie ansichtkaarten van de Pennine Way verkopen. Daar ook maar een stel van aangeschaft voor familie en vrienden. Die gaan deze week wel een keer op de post.

Het stadje Hawes is de hoofdstad van Wensleydale en sinds 1700 een marktplaats. Het heeft een Countryside Museum en vlak in de buurt is de Hardraw Force, een grote waterval.

Doodstil

Om 12.00 uur verlaten wij Hawes en de Pennine Way. Deze maakt een grote omweg over de top van Great Shunner Fell (716 meter hoogte) wat in deze weersomstandigheden niet te doen is. Wij nemen de weg over de Buttertubs Pass, een zeer eenzaam gelegen weg

van 11 km tussen het Wensleydale en het Swaledale. Links en rechts is de weg omgeven door *moors* van 500 tot 600 meter hoog, waar in deze natte tijden het water als watervallen naar beneden komt.

Het is inmiddels droog geworden en de zon probeert door de wolken te breken. Wel staat er een stormachtige wind. Een heel enkele keer passeert er een auto, verder is het doodstil. Na een lange klim zijn we boven op Green Springs waar een gedenksteen van Muker Parish 2000 staat. Een verdere betekenis staat er niet bij.

Na een korte scherpe afdaling arriveren we om 13:45 uur in het dorpje Thwaite. Natuurlijk moeten we in het Kearton Restaurant gaan lunchen. Dat is hetzelfde restaurant waar ik vorig jaar tijdens de Coast to Coast wandeling met Cor, Martin en Willemien ook geweest ben. We zitten aan precies dezelfde tafel en ook dezelfde eigenaar maakt weer een foto van ons.

Venijnige heuvels

Na een groot bord soep en een paar broodjes hangen we de rugzakken om en vervolgen onze weg over de B-6270. Het PW-pad langs de Swale is veel te modderig om daar te kunnen lopen. Dat lukte vorig jaar ook niet. We passeren het dorpje Keld, het punt waar Coast to Coast Path en Pennine Way elkaar kruisen. Deze keer gaan we niet het dorp in, maar blijven we op de B-6270 richting Tan Hill. Bij Park House nemen we de landweg naar het dorp, dat is nog 6 km te gaan.

We gaan de brug over van de rivier Swale en dan langzaam stijgend de Stonesdale Moors over. Dan komt er plotseling een grote kudde schapen op ons af, ze zijn onderweg naar een boerderij. De border collie honden houden de

groep goed in de gaten en de boer rijdt er met een quad achteraan.

De smalle weg heeft nog een paar venijnige heuvels in petto. Een jongedame rijdt ons voorbij, verder niets. Dan, eindelijk, om 16:15 uur zien we in de verte de zeer eenzaam gelegen Tan Hill Inn. Deze ligt boven op een heuvel en wordt aangeprezen als *Great Britains Highest Inn at 1732 feet*.

Bij de bar melden we ons aan en de barvrouw is dezelfde die ons voorbij is gereden; ze woont in Keld. Er blijkt iets niet goed te zijn met de reservering. Eigen-

naresse Tracy is vergeten om ons in te boeken. Piet geeft aan dat twee weken geleden per e-mail nog een bevestiging is ontvangen met *twin-room available*. Tracy is er natuurlijk niet en de computer staat op een kantoor in Reeth. We worden verzocht even te wachten tot zij komt. Dat kan een paar uurtjes duren, maar er wordt ons verzekerd dat we in elk geval kunnen overnachten. Er is namelijk ook nog een zogenaamde *bunkhouse*, dat is een slaapzaal zonder voorzieningen.

Bij kaarslicht

Dan eerst maar een droog shirt aan en een pint drinken bij het open haardvuur. Ondertussen komen een vijftal fietsers de Inn binnen die ook geboekt

hebben. Zij geven aan dat ze met twee mensen minder zijn dan afgesproken en dus ook een kamer minder nodig hebben. Die wordt meteen aan ons gegeven, dus dat is ook weer opgelost.

Nu kunnen we gaan douchen en een poosje uitrusten. De avondmaaltijd is een uitstekende lasagna en we drinken er een prima wijntje bij. Elektriciteit wordt gemaakt met behulp van een aggregaat en dat laat het nogal eens afweten. Daarom wordt er alleen met kaarsen verlicht, dat is ook wel zo gezellig. We nemen nog even de route voor morgen door en als het dan weer zo slecht weer is, zullen we eerst een poosje de weg volgen in plaats van de PW door de Moors.

VRIJDAG 4 SEPTEMBER 2009

5^e ETAPPE: 31 KM

TAN HILL INN-MIDDLETON

Ook nu kunnen we weer niet voor 08:00 uur ontbijten, maar de eetzaal is meestal wel eerder open, zodat je alvast kunt beginnen met de gebruikelijke *cereals* naar binnen te werken. Dat is elke ochtend het vaste ritueel.

Daarna volgt een English breakfast: gebakken eieren of scrambled eggs, aangevuld met bacon en saucissen. De gebakken tomaten en toast mag Wim hebben en ik houd het altijd op bruin brood. De saucissen gaan tussen een paar boterhammen mee als lunchpakket. Verder nog jus d'orange, koffie of thee, vaak nog een beker yoghurt erbij en dan moeten we er de hele ochtend wel tegen kunnen.

Volstrekt desolaat

We vertrekken om 09:15 uur en de regenjacks kunnen meteen weer aan. Een harde wind, gelukkig wel in de rug, en een fijne motregen vergezellen

ons. We houden de Sleightholme Moor Road aan en na een paar kilometer slaan we bij een wegwijzer de track in naar Sleightholme Farm.

Al een paar dagen lopen we in een volstrekt desolaat moeraslandschap met alleen maar moerasheide en hoog ruig gras. Kom niet buiten het pad want je zakt onmiddellijk diep weg in de *peat*, *bog* of *mud*. Het is allemaal dezelfde blubberprut van turf, hoogveen en laagveen. Weer een kilometer verder zijn we terug op de PW en komen langs Sleightholme Farm. Voorlopig is dit de laatste bewoonde boerderij die we zullen zien vandaag.

Vorbij de boerderij houdt de brede track op en steken we de Sleightholme Beck over. Er staat een wegwijzer richting Trough Heads Farm, daar moeten we langs, maar waar is er ergens een pad? We volgen een voetspoor loodrecht omhoog tegen een heuvelrug met stenige rotsen en lopen vast tegen een hoog hek. We proberen door de hoge varens langs het hek te gaan met rechts van ons een soort afgrond. Gelukkig zien we na een poosje de verlaten boerderij en ontdekken een gaatje in het hek. Waarschijnlijk hebben voorgaande wandelaars dat open gemaakt om er ook doorheen te kunnen.

Hoog water

Vorbij de boerderij splitst de PW zich in twee richtingen. Voor degenen die

het te ver vinden om naar Middleton te gaan, is er een aftakking naar Bowes, de zogenaamde Bowes Loop. Deze komt later weer terug op de directe route naar Middleton. Wij houden de route aan richting Pasture End waar de A-66 wordt gekruist.

Het is eigenlijk al koffietijd, maar er is geen droog plekje te vinden om even te zitten. Dus door lopen en we steken het riviertje Greta over. Grote losse stenen vormen de brug die God's Bridge wordt genoemd. Omdat het water in de rivier erg hoog staat stroomt het water gewoon over de stenen platen heen. Dat maakt voor onze voeten niet uit, die waren toch al nat.

Bij Pasture End staat een oud huis en we kijken even of we ergens droog kunnen zitten in een schuur of zo. Er is niemand thuis en we drinken onze koffie uit de thermosfles. Als ik een broodje wil eten stapt Wim plotseling op en gaat alvast op weg. Ik vind dat niet verstandig want we moeten nog een groot moerasland door en de markeringen zijn hier bar slecht. Hij wil echter niet langer zitten en is vertrokken.

Als mijn broodje op is ga ik ook weer op pad en ga onder een veetunneltje door van de A-66 en het Bowes Moor op. Iets verder geeft een PW-markering aan dat de route linksaf gaat en heel in de verte zie ik Wim op het verkeerde pad rechtdoor lopen. Roepen heeft geen zin in de harde wind en regen. Ik blijf wel zwaaien en loop ondertussen de hoge heuvel op van Ravock Castle, waar een grote *cairn* (steenhoop) staat. Eindelijk heeft Wim in de gaten dat hij op het verkeerde pad loopt, en moet het hele stuk terug naar de afslag.

Niets te zien

There is nothing to say about crossing Bowes Moor, it's wild and empty. What do you see...? Nothing !

Dat vinden wij ook van de markering, want behalve een enkel steenhoopje

en een lange staak in de grond, zie je inderdaad niets. Op goed geluk kun je een soort voetspoor aanhouden, maar door de regen is dat bijna niet te vinden. Beekjes doorkruisen het hele gebied, het is vaak een grote sprong maken, maar gelukkig liggen er soms *stepping stones* waar we overheen kunnen.

Na de afdaling van Ravock Castle komen we bij Deepdale Beck en over die brede beek ligt gelukkig een grote houten brug. We houden naar de volgende heuveltop Race Yate meer dan een mijl een stenen muur aan onze rechterhand en dan volgt nog het Cotherstone Moor. Eindelijk komen de waterreservoirs van Baldersdale in zicht en komen we op een verharde weg uit.

Het water in Blackton Reservoir is ver buiten zijn oevers getreden en stukken land zijn ondergelopen. Een schaap was waarschijnlijk te laat om weg te komen, want dat staat eenzaam op een soort eilandje waar het niet af kan.

Het is inmiddels half twee en tijd voor een lunchpauze. Gelukkig is het droog geworden en kan de regenkleding uit.

De laatste slok koffie

Birk Hat Farm is volgens de beschrijving een bezoekerscentrum van National Trust, daar zullen we toch wel binnen kunnen zitten? Vanaf de weg gaat er een mooi vlonderpad naar toe en er staat een informatiebord. Maar dan houdt alles op, er is niets meer te vinden. Dan maar op een muurtje zitten en de broodjes opeten en de laatste slok koffie opdrinken.

We hebben even genoeg van het moerasgebied en nemen de landweg naar

Grassholme Reservoir. Er wordt volop gevist in dit grote stuwmeer en wij gaan de mooie oude brug over. Bij Grassholme Farm kunnen we de bidons vullen met water; het ziet er wel erg bruin uit.

Nog ruim een kilometer door de weilanden en dan volgen we de B-6276 richting Middleton. Het is prachtig, zonnig weer geworden, dat is toch een stuk prettiger lopen. Na een poosje verlaten we de weg en dalen af, via een mooie brede track af door droge! weilanden en dan wandelen we om half vijf het dorp binnen. Het was een van de zwaarste etappes tot nu toe.

Na even zoeken vinden we in het dorp onze B&B Belvedere House en we worden hartelijk ontvangen door Mrs. Jenny Finn. We krijgen een mooie ruime twin room met een grote badkamer. Wim haalt in de winkel een paar blikjes bier en daarna krijgen we in de lounge een kop thee met koekjes. We kunnen de vuile kleren afgeven voor de wasmachine en gaan dan naar de pub voor het avondeten.

ZATERDAG 5 SEPTEMBER 2009 6^e ETAPPE: 32KM MIDDLETON - ALSTON

Volgens de planning zal vandaag de etappe naar Alston zo'n 32 km zijn. Dat is een ruwe berekening, omdat we grotendeels niet de route van de Pennine Way zullen volgen, maar een meer directe route naar het noorden.

De PW gaat namelijk vanaf Middleton westwaarts naar Dufton. Dat is ook 32 km. Pas daarna gaat het pad naar

Alston, over weer een afstand van 32 km. Door rechtstreeks te gaan winnen wij een dag. Ons hoofddoel is om naar John O Groats te lopen en daar is de PW slechts een tussenstuk van. Met behulp van de kaarten heb ik de kortst mogelijke route naar Alston berekend, zonder dat we op de grote weg hoeven

te lopen. De eerste 13 km zullen we wel de PW volgen.

Na het ontbijt vertrekken we in een stralende zon en volgen de oever van de Tees. Het is een goed pad door de weilanden, lekker vlak, maar wel met veel stiles en muurtjes die we over moeten klimmen. Steeds houden we de snelstromende rivier aan de rechterkant; we passeren diverse voetbruggen die we niet overgaan. Een ervan is Wynch Bridge, dat is een enge wiebelende hangbrug, dus die moeten we wel even uitproberen.

Je kunt wel merken dat het vandaag zaterdag is, want er zijn nu veel meer wandelaars onderweg. De watervallen worden druk bezocht door toeristen. We komen langs Low Force, dat is een van de kleinere watervallen, maar wij vinden deze al behoorlijk groot.

High Force

Verder door de weilanden en de zijstroompjes steken we over met stapstenen. Een mijl verder passeren we de brug bij Holwick Head House. Het pad gaat omhoog tussen jeneverbesstruiken. Dan zien we een stenen kunstwerk van twee schapen achter elkaar. Uit de tekst die er onder staat, kun je afleiden dat het door een wandelaar is gemaakt: *A wonderful place to be. A walker*. Wim klimt op een van de schapen voor een foto.

Dan verder over het pad tot we bij High Force aankomen. De waterval perst zich door een smalle kloof van 700 meter lengte en valt dan loodrecht 21 meter naar beneden. Alhoewel deze waterval niet de grootste van Engeland

is, trekt hij veel publiek. Ook nu zijn er aardig wat mensen in de omgeving van de waterval. Het is een mooie plek om een bak koffie te drinken.

Voorbij de waterval verandert het landschap totaal. Het wordt weer ruig grasland en heidevelden. Aan de andere kant van de rivier is een grote steenaafgraving en langs het pad staan borden die waarschuwen voor explosies. We gaan over een bruggetje van Bleabek Force en dan klimmen we naar Bracken Rigg, een behoorlijk steile heuvel. Iets verderop ligt de Warcop Artillery Range, een verboden schietgebied. Wij gaan daar keurig omheen en lopen over het modderige erf van Cronkley Farm.

Eigenaardig bord

Na de boerderij steken we de rivier over en volgen de noordelijke oever. Dit is de samenkomst van de rivieren Tees en de Harwood Beck. Overal staan vissers die een forel of zalm proberen te vangen, want er is een viswedstrijd aan de gang. Het is een verschrikkelijk modderpad en we zijn blij als we bij Sayers Hill Farm aankomen. Hier gaan we de brug over en verlaten we voorlopig de Pennine Way.

Bij de brug staat een eigenaardig waarschuwingsbord met de tekst: *ANYONE CAUGHT EXCEEDING 5 MPH WILL BE STONED TO DEATH. THIS MEANS YOU !!*

Wij letten natuurlijk wel op dat we niet te hard lopen.

Bij Sayers Hill Farm zouden we volgens de beschrijving ongeveer 13 km afgelegd moeten hebben, maar we denken dat het er zeker een paar meer zijn. Wij

zijn al bijna vier uur onderweg. We lopen over een modderig paadje langs de Harwood Beck tot aan een boerderij bij Langdon Beck. Achter de boerderij kunnen we in een schuur op een paar hooibalen zitten voor de lunchpauze. Volgens de berekening moeten we nu nog ruim 20 km lopen.

De weg die we nu nemen gaat naar het Cow Green Reservoir. Op internet heb ik van dit gebied een paar stukken kaart gekopieerd, zodat we over rustige binnenwegen en tracks kunnen wandelen. Bij Peghorn Farm slaan we rechtsaf en gaan na een paar kilometer weer de Harwood Beck over. Er komt ons een kudde koeien tegemoet die naar een ander weiland moeten. Wij maken even ruimte en sluiten het hek over de weg achter ze.

Ski-pistes

De zon is inmiddels verdwenen en het begint weer eens te regenen. We komen uit bij Lingy Hill aan de B-6277, de directe weg naar Alston. Vlak daarvoor slaan we een smalle weg in, en na het passeren van Frog Hall Farm houdt het asfalt op. We gaan door een hek en volgen een track steil omhoog naar de top van Harwood Common. Dat is een ski-gebied en we zien voor de eerste keer in Engeland zowaar ski-pistes.

Op de top van de heuvel sluit de track aan op de B-6277. Op een *mile stone* staat dat het nog 8 mijl is naar Alston. Na ruim zeven kilometer over deze rustige weg slaan we af naar Garrigill. Het pad gaat steil naar beneden en via een fort waar we dwars doorheen kunnen wandelen.

In het dorp lopen we de George & Dragon Inn binnen, want we zijn om half vijf wel toe aan een drankje. De bar staat vol met *locals* die hun zaterdagmiddagpint drinken. Wij bestellen er

dus ook maar een. Ze kunnen niet geloven dat we helemaal van Middleton zijn komen wandelen en ze denken dat we wel met de bus zijn gekomen. Tot een van de stamgasten opmerkt dat er hier helemaal geen bussen rijden.

Na een pint stappen we gauw op want het is toch nog 4 mijl te gaan. We worden door de stamgasten uitgezwaaid en even later passeert luid toeterend een tractor met een van de mannen uit de pub.

Statig landhuis

Na een paar kilometer komen we terug op de B-6277 en die volgen we nu helemaal tot in het stadje Alston. We lopen even de Coop binnen voor een

paar blikjes bier en sandwiches voor de lunch morgen.

Dan naar onze B&B, die een stukje buiten het dorp is en waar we om 18:15 uur aankomen. Het Lawbyer Manor Country House is een statig landhuis uit 1778 en ziet er prachtig uit. In het omringende park staan grote sequoïabomen. Er is een heuse receptie in het souterrain en het is de eerste keer dat we met officiële formulieren moeten inboeken.

De kamer is echter aan de kleine kant, maar er liggen wel prachtige wollen quilts en geborduurde kussens op het

bed. We hebben niet veel ruimte om onze rugzakken kwijt te kunnen en de kleren een beetje uit te spreiden. Er is wel een ligbad en dat is ook wel eens lekker.

Het was een lange dag en we denken ongeveer 36 km afgelegd te hebben. In het stadje zijn aardig wat restaurantjes en op advies van onze B&B kiezen wij het Cumberland Hotel voor een goed diner.

Smalspoorlijntje

Alston ligt aan de oever van de rivier Tyne, die bij Newcastle de Noordzee instroomt. Het heeft de hoogstgelegen markt van Engeland en is zo'n 400 jaar geleden groot geworden door de loodmijnindustrie. In het stoomtreintijdperk werd er een smalspoorlijn aangelegd om het lood en andere ertsen naar de fabrieken te transporteren. Inmiddels is dat allemaal verleden tijd, maar de straatjes zien er nog allemaal authentiek uit. Ze dienden vaak als decor voor films over de tijden van Jane Eyre en Oliver Twist.

Wij lopen even langs het stationnetje om te kijken of we onze route wellicht over het oude spoorlijntje kunnen vervolgen. Op een informatiebord staat dat het spoor nu omgebouwd wordt tot fietspad en dat het grootste gedeelte al klaar is. Dit stuk wordt de South Tyne Trail genoemd en gaat helemaal naar Haltwhistle, waar we langs komen voor onze volgende overnachting in Twice Brewed, dus dat is een mooi alternatief voor de Pennine Way. Dan wordt de afstand de volgende dag ongeveer 30 km.

-Piet Jansens-

(wordt vervolgd)

Caf-Restaurant t Leeuwke

Sonseweg 3 5492 HK NIJNSEL

Tel. 0413 479680

Fax 0413 478704

**De kopijstop voor
het volgende nummer:
zondagavond
16 mei**

olatnieuws@onsneteindhoven.nl